

Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

ročník L ♦ Chlumeck nad Cidlinou dne 21. 5. 2020 ♦ cena 19 Kč

5

Chlumecko ve žlutém hávu

foto fibigr

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

lidský svět doslova zamrzl v příkrčené poloze ustrašence a my pokračujeme další měsíc koronavirovou neutěšenou dobou. Ostatním živočichům a rostli-

rie a vyvolaný davový stres. Necht' zhy- nou šílená média s děsivými zprávami, podmalovanými ponurou melodií a ti, kteří si na Covidu budují politickou kariéru a pasují se velmi neoprávněně do

Fotbalový trénink v době karantény

nám je to samozřejmě jedno. Situace na celé planetě je nedobrá především z ekonomického důvodu. Přísná karanténní opatření v jednotlivých zemích světa drsně ničí průmyslové, ale i zemědělské hospodářství. I když se restrikce budou zmírňovat, již nyní je jisté, že bude strměji vstoupat křivka nezaměstnanosti praceschopného obyvatelstva. Ani naši republiku z té železné pasti nečeká výjimka. Nízké daňové odvody do státní kasy způsobí, že populistická současná vláda bude škrtnat a škrtnat na slíbených výdajích. Popsané schéma má však pochopitelně svoji několika měsíční setrvačnost. Díry ve státní kase se projeví výrazně po tomto létu. I naše město bude muset přehodnotit svoje investiční priority, protože RUD (rozpočtové určení daní) pro obce bude znatelně nižší již od příštího roku. EU, stát i kraje sníží svoji štedrnost dotační politiky. Se sluníčkovitým virem se budeme muset naučit žít. Jestli se zejména s podzimem vrátí, není možné zase zavírat školy, restaurace, úřady a fabriky na několik měsíců. To už by potom nebylo ani na důchody, na mzdy, na operace jiných nemocí a svět by byl uvržen do chudoby, které jsme odvykli a která by měla za následek mnohonásobně víc obětí a tragédií než „smrtnost“ Covidu 19, který sám o sobě nikoho nezabil. Není to mor. Je to virus, který dokáže pouze pomoci zabít lidi s jinými těžkými chorobami, stejně tak, jako silná chřipka. Nikdo v Čechách nezemřel na Covid 19, ale v kombinaci s jinými nemocemi nebo prostě v kombinaci s pozeňnaným stářím. Tak to je, ale svoji roli hraje i hyste-

role zachránců národa. A necht' je rychle přidělena zasloužená Nobelova cena vědcům, kteří vyvinou dobrou vakcínu.

S napětím očekáváme další uvolňování vládních opatření. Nepochopil jsem například, proč do školy nenastoupí žáci 2. stupně dříve než ti z 1. stupně. Ti přece již nemusí být hlídáni ohroženými seniory, umí i více dodržet hygienické úkony. Navíc rodiče žáků 1. stupně mohou dobře učit ty menší děti, kdežto velké procento rodičů dětí sedmých, osmých a devátých ročníků již neumí pomoci se znalostmi především technických předmětů – matematiky, fyziky a chemie. Virtuální výuka je slabý odvar skutečné kontaktní výuky a přibývá žáků, kteří se vymlouvají na chyby v datových přenosech, kdy toto zpochybnit nikdo nedokáže.

Dnes, když píšete tyto řádky, víme, že od 11. května otevíráme obě mateřské školy. Zájem rodičů zase dát děti do výuky se, po sdělení upuštění nošení roušek dětí do sedmi let, prudce zvýšil. Ve stejném datu se otevírá i činnost Občanského centra pro volnočasové aktivity, když počet dětí v kroužku bude maximálně 15. Do ZUŠ jdou dobrovolně studenti také od 11. května společně s dobrovolníky z devátých tříd. Stále platí, že 1. stupeň základní školy zahajuje povinnou výuku až 25. května.

Nás zajímá samozřejmě i to, jaký režim bude povolen pro naše populární koupaliště. Že by s rouškami? Kolik lidí zde budeme moci ubytovat v kempu a kolik budeme moci pustit do areálu dalších návštěvníků? Jestli však budeme omezeni nějakou číslovkou okolo 500,

nastane situace, zda koupaliště provozovat bez rizika pokuty, když pouze lidí v kempu bude do 300. Vpustíme-li tedy ještě prvních 200 koupání chtivých, co pak s dalšími davy, které voda v tropickém dnu láká jako stádo antilop? Výsledek bude v takovém případě tristní: nás budou zklamaní zpocením přijíždějící chtít roztrhat na kusy a o 2 kilometry dál bude husto na březích písáků, kde všechna hygienická nařízení a zvyky vezmou za své. Chudáci policajti, kteří by odvážili zde konat kontrolu a pokutový postih! Asi byli rozzuřenými tatínky od rodin vhození do vody. Ten samý problém je v pořádání Chlumeckého hudebního léta, kdy nevíme, kolik lidí bude moci poslouchat koncert v areálu koupaliště. A ten samý problém je i v konání Chlumeckého filmového léta. Věřím, že alespoň někteří odpovědní navrhnu další rozvolnění omezujících opatření. Alespoň já osobně nechci žít po zbytek svého života s „hadrem na hubě“. Jak jsem již zmínil, lidstvo se musí naučit s virem Covid 19 (potom třeba C 20, C 21...) žít a přiměřeně přizpůsobit svou budoucí přítomnost na naší planetě.

Sběrný dvůr již plní svoji funkci v normě. Po dohodě s krajskou hygienou jsme mezi prvními městy v kraji pustili provoz separace ve dvoře, i když to způsobilo několik dní jisté dopravní komplikace v Palackého ulici.

Partička opilých a zfetovaných bezdomovců nám ztrpčuje občas pohyb na veřejném prostranství. Městská policie ve spolupráci s policií státní zase ztrpčuje život jim, ale pouze podle velmi liberální demokratické a hlavně platné normy. Silácká tvrzení, že „kdyby chtěli, dokázali by s nimi jinak zatočit“, naráží právě na ty velmi tolerantní státní normy. Navíc se jakékoliv pokutování nebo jiný postih musí kvalitně doložit nezvratnými důkazy. K tomu slouží i sledovací kamerový systém ve městě, který budeme pravděpodobně ještě rozšiřovat. Dále apeluji již poněkolkáté na řidiče, aby neparkovali na městských chodnících. Neukázněná a pohodlní řidiči brání průchodu chodců, ničí chodník a obruby a porušují dopravní předpisy. Městská policie má nařizovat od rady a zastupitelstva vybírat pokuty. Napomenutí bohužel nepomáhají a řidiči si je vykládají jako výraz slabosti. Městská pokladna tedy dozná radostného přílivu peněz, nedá se nic dělat.

Rekonstrukce krajské silnice 327/II k Novému Bydžovu bude trvat do konce srpna. Město si samozřejmě nechá opravit i přilehlá parkoviště u podniku Kovoplast a.s. Na akci se podílí milionovými částkami především VaK Hradec Králové a.s. a bohudík i Královéhradecký kraj, který zaplatí druhou polovinu opravované vozovky. Bylo by velmi vhodné, abychom se okamžitě připojili i rekonstrukcí komplikované křižovatky

u sokolovny. Snad včas získáme potřebné stavební povolení.

Ve speciálním dotačním programu Královéhradeckého kraje pro místní části obce jsme byli opět úspěšní a získali jsme 465.000 korun na rekonstrukci chodníku v Lučicích.

Nemocnice ve Městci Králové nás požádala o finanční dar na nákup spirometru. Vzhledem k tomu, že i pacienti z Chlumecké nemocnici hojně navštěvu-

ji, rada města jednomyslně schválila dar 20.000 korun. Osobně obdivuji dlouholetý chod této malé nemocnice a hlavně to, že dokáže ekonomicky přežít. Vždyť většina krajských nemocnic se neustále pohybuje ve velkých ztrátách a kraje je musí významně dotovat.

Smrt koronaviru a jaru a léta a lidstvu zdar přeje
Miroslav Uchytíl
pukmistr městský

Slovo místostarosty

Vážení spoluobčané,

rozkvetlé šerky nám připomínají výročí konce 2. světové války. Poučení z historie je nutné pro svědomí dnešní doby, tak aby lidstvo neopakovalo hrůzné chyby. Vážme si svobody a demokracie. Ideálů, které nejsou samozřejmostí.

Dne 8. května se v našem městě uskutečnil při příležitosti 75. výročí od konce 2. sv. války v Evropě pietní akt, jehož smyslem bylo důstojně uctít chlumecké občany, kteří v letech 1939 – 1945 vinou nacistů tragicky zahynuli. U pomníku obětem 2. sv. války v Kozelkové ulici se sešli zástupci Sokola, Junáka a muzea „Četnická stanice v Chlumci n. C.“, aby se poklonili památce obětí a položili věnce. Bohužel, v důsledku panujícího nouzového stavu se pietního aktu nemohla zúčastnit chlumecká veřejnost.

Vláda České republiky rozvolňuje opatření v souvislosti s nálezou Covid-19, aktuální informace naleznete na <https://vlada.cz/>. Vedení, krizový štáb, rada, zastupitelstvo

i všichni zaměstnanci Města Chlumeck nad Cidlinou sledují vývoj v zemi a reagují na vydaná nařízení neprodleně tak, aby byl chod našeho města poznamenán co možná nejméně. Veškerá prevence má přesto svůj smysl a jejím dodržováním se chráníme navzájem. Společně to zvládneme!

Práce na rozvoji a údržbě města pokračují navzdory koronaviru. Odborná firma zpevnila povrch plochy za Penny Marketem a u koupaliště. Bohužel se v povrchu plochy před fotbalovým areálem objevily vyjeté koleje od rádo by místních závodníků v autech. Kde chybí rozum, musí přijít ke slovu policie, aby našla vandaly škodící nám všem. Oprava komunikace se povedla i v Malých Kladrubech a další prašná cesta došla tak nového zpevněného koberce. Rada města zadala

zpracování dokumentace na opravu chodníků v ulicích Říhova, Sadová a Na Vinici. Místní stavební společnost Stavte vybudovala krásné nové schodiště v areálu pod sokolovnou,

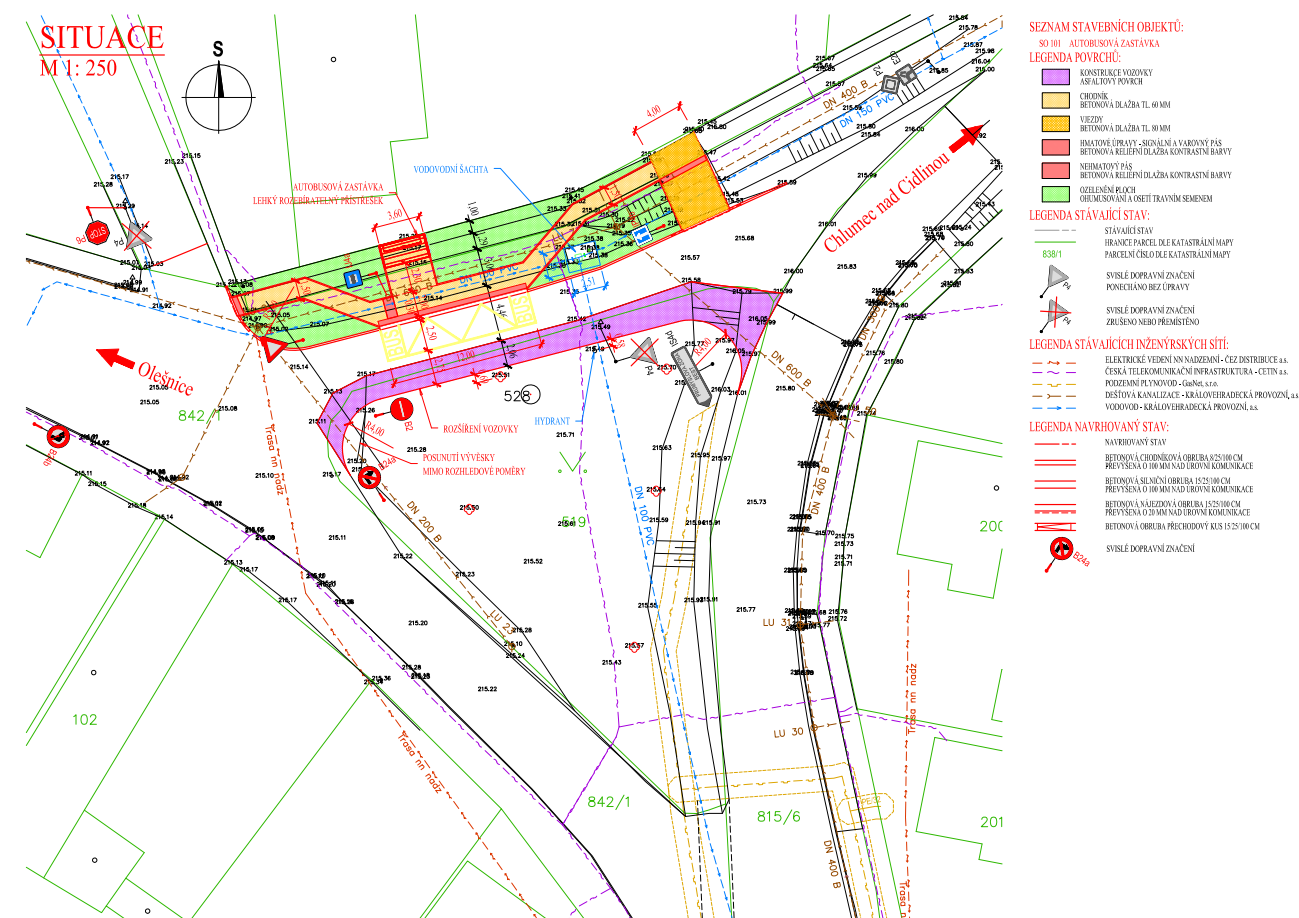

o důvod více vyrazit za sportem. Dokončovací práce na osadních domech v Lučicích a Pamětníku budou brzy hotovy. V Pamětníku přibude i rekonstrukce sociálního zařízení, která nebyla v plánovaném rozpočtu. Na obrázku přikládám záměr přemístění autobusové čekárny v Lučicích, tak aby děti nepřebíhaly přes frekventovanou silnici. Projekt pro zvýšení bezpečnosti v našem městě čeká před realizací schvalovací proces.

Výlet do zelené přírody je balzámem na duši. Neničme si společné životní prostředí odpadky. Tradiční májové políbení pod korunou plnou květů vybízí projevit lásku blízkým. Zdraví a rodina je to nejcennější, co máme.

Váš místostarosta

Mgr. Vladan Kárník

ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA A RADY MĚSTA

**VÝPIS Z USNESENÍ
39. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA**
konaného dne 23. 4. 2020

Rada města:

■ **Schvaluje** úpravu rozpočtu na rok 2020 – rozpočtové opatření č. 4 dle předloženého znění. Příjmy se zvyšují o 335,22 tis. Kč, výdaje se zvyšují o 715,02 tis. Kč, financování se zvyšuje o 379,80 tis. Kč.

■ **Schvaluje** pacht části pozemku parc. č. 1588/1 o výměře 12.540 m² v k.ú. Chlumec nad Cidlinou ***** na dobu neurčitou s roční výpovědní lhůtou k 30. 9. kalendářního roku s cenou 1.000,- Kč/rok.

■ **Schvaluje** pronájem části pozemku st. 937 o výměře 9 m² v k.ú. Chlumec nad Cidlinou ***** na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou a cenou 45,- Kč/rok.

■ **Schvaluje** uzavření Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohody o umístění stavby č. IZ-12-2001455/SoBS VB/3 (název stavby: Chlumec n/C, p.č. 137/1, přeložka vn)

mezi městem Chlumec nad Cidlinou a ČEZ Distribuce, a.s., IČO: 24729035 s cenou 1.000,- Kč + DPH.

■ **Schvaluje** zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a výběru uchazeče na dodávku akce „Oprava – přístupový chodník v parku u sokolovny k pomníku“.

■ **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na realizaci akce „Oprava – přístupový chodník v parku u sokolovny k pomníku s firmou Stavo & Sachs Kukleny s.r.o., Hradec Králové, Kukleny, Honkova 272/22, IČO: 25918681.“

■ **Schvaluje** zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a výběru uchazeče na dodávku akce „Oprava – přístupový chodník do MŠ U Zámku“.

■ **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na realizaci akce „Oprava – přístupový chodník do MŠ U Zámku“ s firmou Stavo & Sachs Kukleny s.r.o., Hradec Králové, Kukleny, Honkova 272/22, IČO: 25918681.

■ **Schvaluje** nové umístění autobusové čekárny v Lučicích dle předloženého návrhu.

■ **Schvaluje** zprávu o posouzení a hodnocení nabídek a výběru uchazeče na vypracování projektové dokumentace na opravu tří chodníků.

■ **Schvaluje** uzavření smlouvy o dílo na vypracování projektové dokumentace na opravu tří chodníků s firmou VDI Projekt s.r.o., Třída Míru 109, 530 02 Pardubice, IČO: 28860080.

■ **Rozhodla** snížit výši dotací schválených v kompetenci rady (na základě předložených žádostí) neziskovým organizacím o částky určené na akce, které nebudou v letošním roce organizací uskutečněny.

■ **Schvaluje** poskytnutí daru Oblastní charitě Hradec Králové ve výši 10.000,- Kč.

■ **Rozhodla** přesunout 6. ročník Chlumecké literární ceny J. Golla na rok 2021.

■ **Bere na vědomí** výroční zprávu Školní jídelny Chlumec nad Cidlinou za rok 2019.

Jana Jelínková,
asistentka starosty

***** skrytá informace dle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů

elektrowin **ELEKTROWIN a.s.,**
Michelská 300/60,
140 00 Praha 4

Město Chlumec nad Cidlinou
Ing. MIROSLAV UCHYTIL

V Praze dne 1. 4. 2020

Věc: Informace o kontrole provedené na místě zpětného odběru

Na základě uzavřené smlouvy o zajištění zpětného odběru elektrozařízení, byla dne **9. 3. 2020** naším externím poradcem provedena kontrola na místě/místech zpětného odběru **Město Chlumec nad Cidlinou**. Cílem tohoto dopisu je informovat Vás o průběhu této kontroly tak, abychom společně předešli případným nesrovnalostem a problémům, zejména ve vztahu ke kontrolním orgánům.

Místo zpětného odběru:

Město Chlumec nad Cidlinou – SD, Palackého 344

Závěr z provedené kontroly

Pro Vaši informaci z kontroly vyplynula následující zjištění.

Název Souhm výsledků sběru

Popis V roce 2019 došlo ve městě Chlumec nad Cidlinou k navýšení množství zpětně odebraných elektrospotřebičů oproti roku 2018. V roce 2018 bylo celkem sesbíráno 28,80 t eez, v roce 2019 bylo do zpětného odběru předáno 41,90 t eez.

Průměrná výtěžnost v jiných městech ve stejné velikostní kategorii činí 3,95 kg/obyvatele, v Chlumci nad Cidlinou bylo dosaženo výtěžnosti 7,68 kg/obyvatele. Sběrný dvůr je veden na profesionální úrovni a nelze k němu mít žádné připomínky. Děkujeme za příkladnou spolupráci.

Velmi si vážíme naší spolupráce, a proto jsme i pro rok 2020 připravili celou škálu nástrojů pro podporu zpětného odběru elektrozařízení. Detailní popis těchto nástrojů naleznete v příloženém letáku a na webových stránkách www.elektrowin.cz v sekci Obce, sběrné dvory.

Další informace Vám poskytne i náš externí poradce Ing. Hana Soudková, hana.soudkova@elektrowin.cz, tel. 604 160 198, na kterého se můžete obrátit telefonicky nebo mailem.

S přátelským pozdravem,

Ing. Roman Tvrzník,
předseda představenstva

Svozy separovaného odpadu na rok 2020:

PLASTY (žlutá) – DRUHÁ středa v měsíci:
(10. 6., 8. 7., 12. 8., 9. 9., 14. 10., 11. 11., 9. 12.)

PAPÍR (modrá) – TŘETÍ středa v měsíci:
(17. 6., 15. 7., 19. 8., 16. 9., 21. 10., 18. 11., 16. 12.)

Meteostanice Chlumec n. Cidlinou náměstí

Přehled vybraných hodnot pro duben 2020

Rychlost větru

Maximální hodnota:
5,0 m/s 21. 4. 2020

Náraz větru

Maximální hodnota:
9,1 m/s 13. 4. 2020

Srážky

Maximální denní úhrn:
20,4 mm 29. 4. 2020

Celkový úhrn:
21,0 mm

Teplota

Minimální hodnota:
-6,9 °C 1. 4. 2020

Průměrná hodnota:
9,8 °C

Maximální hodnota:
27,0 °C 28. 4. 2020

Relativní vlhkost

Minimální hodnota:
19,3 % 8. 4. 2020

Průměrná hodnota:
62,9 %

Maximální hodnota:
97,2 % 30. 4. 2020

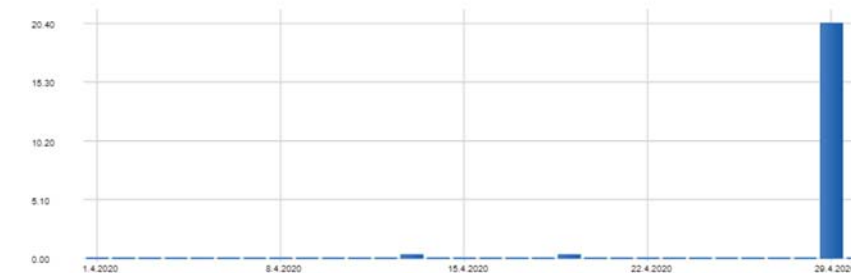
Atmosférický tlak

Minimální hodnota:
1002,8 hPa 29. 4. 2020

Průměrná hodnota:
1019,1 hPa

Maximální hodnota:
1033,3 hPa 7. 4. 2020

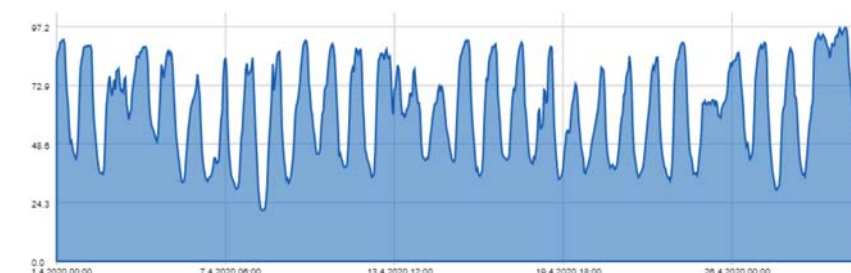
Srážky pro duben 2020

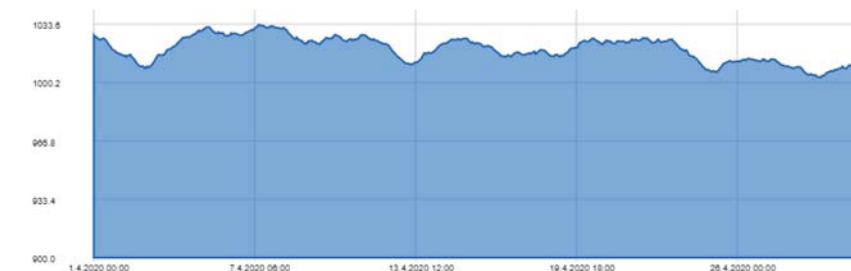
Teplota pro duben 2020

Vlhkost pro duben 2020

Tlak pro duben 2020

Slovo šéfredaktorky

Mám ráda kávu. Její vůni i chuť. Pítí tohoto lahodného moku mám po celý život spojené s klidem, pohodou, odměnou, chvilkou odpočinku či nabráním nových sil. Proto zásadně nepiji kávu v práci. Vždy, když jsem si ji v dřívějších dobách naivně uvařila s pocitem, že teď nastane chvilka klidu a pohody, něco mně tyto představy narušilo. A tak jsem pak dopíjela kávu studenou, několik hodin řádně odstátou, před odchodem domů. Takže teď většinou kávu doma, v klidu, za odměny.

Miluji také kavárny. Dalo by se s nadehledem říci, že je ve mně kousek kavárenského povaleče. A to je právě to útulné místo, které mi v našem městě celoročně chybí. Ano, dobrou kávu si mohou dát i v některých místních restauracích, ale to pravé prostředí pro kvalitní kávu si představuji trochu jinak. Jak? Útulně, mile, male, stylově, klidně, pohodově a voňavě. S milou příjemnou a profesionální obsluhou a s nabídkou více druhů kvalitní kávy a nějakou zajímavou sladkou tečkou.

Ale většinou si dávám kávu doma. A snažím se, aby splňovala všechny mé představy o ní. Miluji malý šálek dobrého silného espresso. „Výrazem espresso se označuje rychlý způsob přípravy kávy, kdy se z kávových zrn vyluhuje nejvíce chuťových a aromatických látek a minimum škodlivin, které v nich jsou. Espresso byste měli pít rychle, ideálně na dva tři loky. A nikdy ne studené.“ Jedním

z hlavních nešvarů při pití kávy je, když ji budete pít studenou. Proto, jak jsem se zmínila v úvodu, dobrou kávu si v zaměstnání zásadně nevařím, protože ji horkou, a tudíž dobrou, nestihnou vypít. Navíc, pokud káva chladne, vystupují na povrch kyselinky.

Při přípravě kávy doma se někdy dopouštíme chyb, a proto si je dnes připomeneme, abyste jich mohli příště vyvarovat.

Můžete mít ten nejlepší a nejdražší kávovar na světě a stejně vám vaše espresso nebude chutnat. Problém totiž může být ne v přístroji, ale v kávě samotné. Prvním pravidlem je kupovat opravdu kvalitní zrna.

A dávat pozor na to, aby byla čerstvá. I když koupíte drahou jakostní kávu, budete-li ji doma dlouho skladovat namletou, ztratí své kouzlo a hodnotu. U kávy je velmi důležitá čerstvost, a proto je dobré obrátit se i na specializované prodejny s kávou. Tam vám zrnkovou kávu i čerstvě namelou. Správná hrubost namletí je jedním z nejčastějších problémů – přitom všechny plně automatické kávovary umožňují volbu nastavení. Zrna pro přípravu espressa by měla být namletá jemně, avšak ne práškovitě. Máte-li kávu namletou příliš jemnou a upěchujete ji, sítko se ucpe. A výsledkem příliš hrubého mletí bude zase slabé espresso bez celistvé zlatohnědé pěny na povrchu.

Čerstvost a čistota jsou základem všeho. Nebudete-li celý kávovar pravidelně čistit, s dobrou kávou nepočítejte. To platí i tehdy, necháváte-li vodu v nádržce kávovaru stát i několik dní. Vždy používejte čerstvou! Chlora a tvrdá voda, kterou v Chlum-

ci máme, mohou znamenat problémy. Těchto problémů se můžeme vyvarovat díky filtračním konvicím či užitím balené vody.

Jak už bylo řečeno, kávu byste neměli pít studenou – kvalitní kávovary vám ji připraví na správnou teplotu... A vy tomu musíte pomoci nahřátím šálků. Většina dobrých přístrojů má horní nahřívací plochu, kam hrnky jednoduše postavíte. Jejich dno se příjemně zahřeje a nápoj nebude tak rychle chladnout.

Máte rádi kávu s mlékem? Já osobně ne, ale vím, že milovníků takové kávy je u nás mnoho. Pak věnujte pozornost i jeho kvalitě. Špatné mléko totiž chuť dobré kávy lehce pokazí. Jestli si chcete nápoj opravdu vychutnat, použijte čerstvé mléko z farmy. Maximální dosažená teplota mléka by neměla přesáhnout 70 stupňů.

Tak co, postupujete při přípravě kávy správně? Pravé italské espresso se nemá extrahovat déle než 20 až 30 sekund ve cca 20 až 30 ml vody. Dosáhnout byste tak měli karamelově zbarvené pěny, která je známkou kvality. Podle barvy pěny se pozná, jak byla káva připravena. Měla by být hladká, bez velkých bublinek a po rozmuťí lžičkou by se měla vracet zpátky. Velice důležité je espresso před pitím zamíchat lžičkou. Všechny sladké tóny v kávě mají totiž větší hustotu a usazují se na dně šálku. Bez zamíchání se chuť nespojí, a jak postupně usrkáváte, nápoj sláadne. A nezapomeňte, že ke kávě byste vždy měli podávat i 1 dl sklenky neperlivé vody o pokojové teplotě. Dobrou chuť při vámi oblíbené kávě přeje

Mgr. Milena Komárková

PODĚKOVÁNÍ Domova V Podzámčí

Touto cestou si dovoluujeme poděkovat všem, kteří nás podpořili a pomohli nám v nelehké situaci, kterou pandemie koronaviru je. Děkujeme všem za dodané roušky a velký dík patří Jiřímu Bíbovi z Nového Bydžova, který vytiskl a dodal Domovu V Podzámčí ochranné štíty. Na jejich výrobě se po-

dílel i Ing. Lauterbach, 2EL s.r.o. Nový Bydžov, oba provedli činnost formou daru.

S úctou a velkým díkem

Mgr. Jana Cabadajová, MBA,
ředitelka Domova V Podzámčí

Zaniklá kaple sv. Ferdinanda v oboře Kněžičky

V okolí našeho města se nachází celá řada architektonicky hodnotných historických památek. Mnohé z nich jsou vzorně udržované, jiné na opravu pokorně čekají. Bohužel, některé památky čekaly dlouhé roky mamě a dnes už proto neexistují.

Zmíněný smutný konec stihl i pozdně barokní kapli sv. Ferdinanda, jež stála v rozlehlém prostoru chlumecké obory nad Žehuňským rybníkem. Osud kaple se naplnil v roce 2010, kdy byla tehdy již značně zchátralá stavba srovnána se zemí.

Kapli sv. Ferdinanda a přilehlou poustevnu nechal v 2. polovině 18. století postavit držitel chlumeckého panství František Ferdinand II. Kinský a jeho manželka Marie Kristýna z Lichtenštejna. Stavba měla křížový půdorys; ze čtvercového středu vystavala čtyři křídla zakončená trojúhelnými tympa-

nony, z mansardové střechy vyrůstala zvonička... Ve stejné době jako kaple vznikl i nedaleký lovecký zámček, později přestavěný v tzv. švýcarském stylu, odkud se dodnes nabízí krásný výhled do kraje.

Hraběcí pár se o rozkvět obory velmi zasloužil. Marie Kristýna z Lichtenštejna si toto místo natolik oblíbila, že na její výslovné přání byla po své smrti v roce 1819 v cihlové kryptě pod kaplí sv. Ferdinanda pohřbena.

Je smutné, že tuto cennou sakrální stavbu vinou desítek let zcela zanedbané údržby, jež zapříčinila její zánik, na vlastní oči již spatřit nemůžeme. Vzhled kaple nám tak dnes připomínají pouze archivní fotografie...

AF

Výročí narození

15. června 2020 se dožívá krásných 90 let dlouholetý člen redakce Chlumeckých listů, čestný občan našeho města a spisovatel,

pan **PhDr. Karel RICHTER**

Děkujeme mu za jeho práci pro naše periodikum a do dalších let přejeme především hodně zdraví, pohody a životního optimismu.

redakční rada

Vzpomínka

V dubnu letošního roku odešel z našich řad dlouholetý člen redakce Chlumeckých listů,

pan **Jindřich CELLER**

Děkujeme mu za jeho práci pro naše periodikum.

redakční rada

TISKOVÁ ZPRÁVA 11. 5. 2020

S postupným uvolňováním nařízení a omezení, které bylo třeba dodržovat v období šířící se epidemie COVID-19, budou postupně otevřeny další provozovny, obchody, budovy. Rádi bychom upozornili majitele, že po takovéto dlouhé odstávce je třeba vnitřním rozvodům pitné vody věnovat velkou pozornost.

Při opětovném zprovoznění je nezbytné zabezpečit kvalitu vody ve vnitřním vodovodu budov, za kterou dle zákona nese odpovědnost vlastník budovy. Doporučujeme našim zá-

kazníkům v případech, kdy existuje byt jen minimální podezření na ovlivnění vnitřních rozvodů a kvality vody dlouhodobou odstávkou, následující preventivní opatření:

- Před uvedením do provozu vyčistit a vydezinfikovat akumulační nádrže studené vody a teplé užitkové vody.
- Propláchnout všechny kohoutky trvalým proudem vody po dobu nejméně 5 minut, tak aby byla zajištěna obměna veškeré vody ve vnitřních rozvodech budovy.
- V případě složitějších problémů doporučujeme kontaktovat společnosti specializující se na čištění a dezinfekci vnitřního vodovodu.
- Všeobecně při správě vnitřních vodovodních rozvodů brát ohled na doporučení Státního zdravotního ústavu „Zásady správné péče o vnitřní vodovod“.

Kytice od Karla Jaromíra aneb Dárky nedárky

Jistě se vám to už někdy stalo. Do-
stanete dárek. Dárce si s vybíráním moc
hlavu nedělá nebo má prostě jiný vkus.
A vybírá to, co se líbí jemu. A tak mu si-
ce ze zdvořilosti poděkujete, ale radost
z toho nemáte. Jste-li dobrý herec, tak
si jistě neodpustíte i nějakou povzbudi-
vou poznámku, jako např.: „Jéé, to jsem
už dlouho sháněla!“ A milý dárek nedá-
rek putuje do skříně, šuplíku či poličky.
Po nějaké době si vzpomenete, že vaše
kamarádka, babička či tchýně má vlast-
ně dneska svátek! A vy pro ni zrovna nic
nemáte! A to ještě musíte zařídit to nebo
ono, nakoupit a vyzvednout dítě z krouž-
ku! Prostě nestiháte nic koupit. Vzpom-
enete si na svou skříň ve skřini či šup-
líku a dárek je na světě! To se bude ba-
bičce určitě líbit! Tak krásnou růžovou
noční košili ještě nemá! Tchýně tuhle
knížku zaručeně ještě nečetla! A daru-
jete již jednou darované. A máte pocit,
že jste udělala dobře. A což teprve teh-
dy, když se to tchýni či babičce opravdu
líbí nebo hodí!

Někdy se těch nechtěných dáreků
sejde trochu více najednou. To hlavně
o Dni učitelů, jste-li učitelka. Lahvi
a bonboniér přibývá ve skřini geomet-
rickou řadou v případě, jste-li lékař or-
topéd, nebo když operujete zlučnický.
Co potom s takovými dárky, když ještě
navíc nerad sladké a jste zapřísažený ab-
stinent? A tak bonboniéry putují k vnou-
čatům a baterie lahví do tomboly při
plese zdravotníků nebo hasičů v nej-
bližší obci.

Když mi bylo asi osm let, přečetla
jsem vše, na co jsem narazila. Noviny
a časopisy všeho druhu a knihy! Všechny,
které se mi dostaly do ruky. Až na
jednu, kterou jsem nerozdýchala...

Jednoho sychravého podzimního
odpoledne jsem si šla do matčina prá-
delníku pro kapesník. Papírové ještě ne-
byly. Hmátla jsem někam dozadu a vy-
lovila něco pevného. Vytáhla jsem to na
světlo boží a co nevidím? Nějaká kníž-
ka. Kde se tam vzala? Pomyslela jsem
si a dala se do čtení. Kytice, název se mi
zalíbil, ale ten obsah! Otočila jsem ně-
kam doprostřed a text, který jsem tam
uviděla, ve mně vyvolal hrůzu a děs!
Snad jsem nalistovala Zlatý kolovrat,
snad Svatební košile nebo Záhořovo
lože, už nevím. Fakt je ten, že jsem ho-
dila knihu zpět na místo a nechtěla
jsem s ní mít nic společného! Jak se
pak ukázalo, koupila ji moje máma tro-
chu dopředu, protože bývala ve škole
povinnou četbou. A knihy se tehdy dost
špatně sháněly. Chtěla mi ji dát o ně-
co později, až ji budeme ve škole po-
třebovat.

Jenomže mě kniha děsila a doma
jsem ji mít nechtěla. Když jsme si před
Vánocemi na školním večírku předáva-
ly dárky, Kytici jsem zabalila a darovala
ji jedné z kamarádek. Jak se na to tvá-
řila ona, to jsem nezkoumala. Asi byla
srdnatější a kniha jí nijak nevadila.

Uplynuly asi dva roky. V páté či šesté
třídě oznámila paní učitelka, že bude-
me číst Kytici. Dělat z jejich básní ob-

sah. A máme se naučit Polednici. Nastal
problém. Šla jsem do knihovny u nás
doma, poté i v blízkém městě, ale nikde
nebyla Kytice k zapůjčení. Tedy ne, že by
ji neměli ve svém knihovním fondu. Mě-
li, a dokonce i více exemplářů! Jenom-
že všechny byly vypůjčené! Tehdy jsem
si vzpomněla na svou kamarádku. Ta
má přece tu knihu ode mne! Vypůjčila
jsem si ji na víkend domů a udělala po-
třebné úkoly z literatury. Kamarádce,
a nejen jí, jsem své výpisky a obsahy půj-
čovala ještě několik let poté, kdykoli je
ve škole potřebovala. I Polednici jsem
se naučila perfektně. Natolik, že jsem ji
nezapomněla dodnes.

Když mi bylo asi 16, zamilovala jsem
si četbu básní. V té době jsem už postoj
k dílu K. J. Erbena dávno přehodnotila.
Kytici jsem viděla kdesi za výlohou, a tak
jsem si ji koupila. V mé knihovně za-
ujala tato kniha čestné místo a to trvá
dodnes.

Před několika lety si u nás v knihov-
ně knihy všimla moje praneteř. Přesto-
že už dnes asi povinnou školní četbou
není, Nika se o ni velmi zajímala. Uča-
rovala ji tak, že se naučila celé pasáže
zpaměti a recitovala je u nás na chatě
až do pozdní noci. Nejvíce ji zaujaly ty,
kterých jsem se jako malá holka tolik
děsila. Asi je dnes jiná doba. Nebo jiné
dětí. Protože Nika s básněmi Polednice,
Zlatý kolovrat a Svatební košile ještě
mnohokrát slavila úspěchy mezi svými
vrstevníky na dětském táboře...

Marta Furchová

PAMÁTNÉ STROMY NA CHLUMECKU

KLAMOŠSKÁ LÍPA

„Na vápenské tvrzi vládl rytíř bojov-
ného ducha, který nade vše miloval lov.
Jednou se pozdě večer vracel domů, byl
rozesmutnělý nad od-
mítnutím, jehož se mu
dostalo od dcery chlu-
meckého rytíře. Cítil, že
bouřka je nedaleko.
Posléze se setmělo a do
korun stromů narazil
silný vítr. Spustil se prud-
ký déšť a velké kapky
jej bily do očí. Pohně-
vaně zavolal: „Hrom do
toho uhoď!“ Sotva to
dořekl, silně se zablesk-
lo a boží posel sjel do
nedaleké lípy stojící
u cesty, kde zanechal
na kmeni uhelnou sto-
pu. Kůň se vzepjal, po-
stavil se na zadní a ry-
tíř se skácel do bláta
a pádem si zlomil vaz.
Hrom tedy skutečně
uhodil a přinesl svému
vyzvateli smrt. Lid po-
té pověsil na lípu obra-
zek Matky Boží, aby
chránila všechny po-
cestné před podobným
osudem, jaký stihl vá-
penského rytíře.“

Tolik praví pověst,
kterou literárně zpraco-
val Václav Horyna v kni-
ze Pověsti kraje Malá-
tova a Klicperova...

Lípa malolistá (Ti-
lia cordata), stojící u sil-
nice mezi obcemi Kla-
moš a Přepychy, patří
k významným památ-
ným stromům Králové-
hradeckého kraje. Její
stáří se odhaduje na
350 let, obvod kmene
je téměř 500 cm, vyso-
ká je cca 20 m. Památ-
ným stromem byla Kla-
mošská lípa prohláše-
na v roce 1983.

V roce 2005 v celostátní anketě
„Hledáme strom roku“ postoupila Kla-
mošská lípa až do finále, kde obdržela
celkem 1 333 hlasů a obsadila desáté

místo. Hlasováním bylo současně vybrá-
no celkem 7 644 Kč. Nadace Partner-
ství následně celý obnos věnovala na
výsadbu nových stromů. **AF**

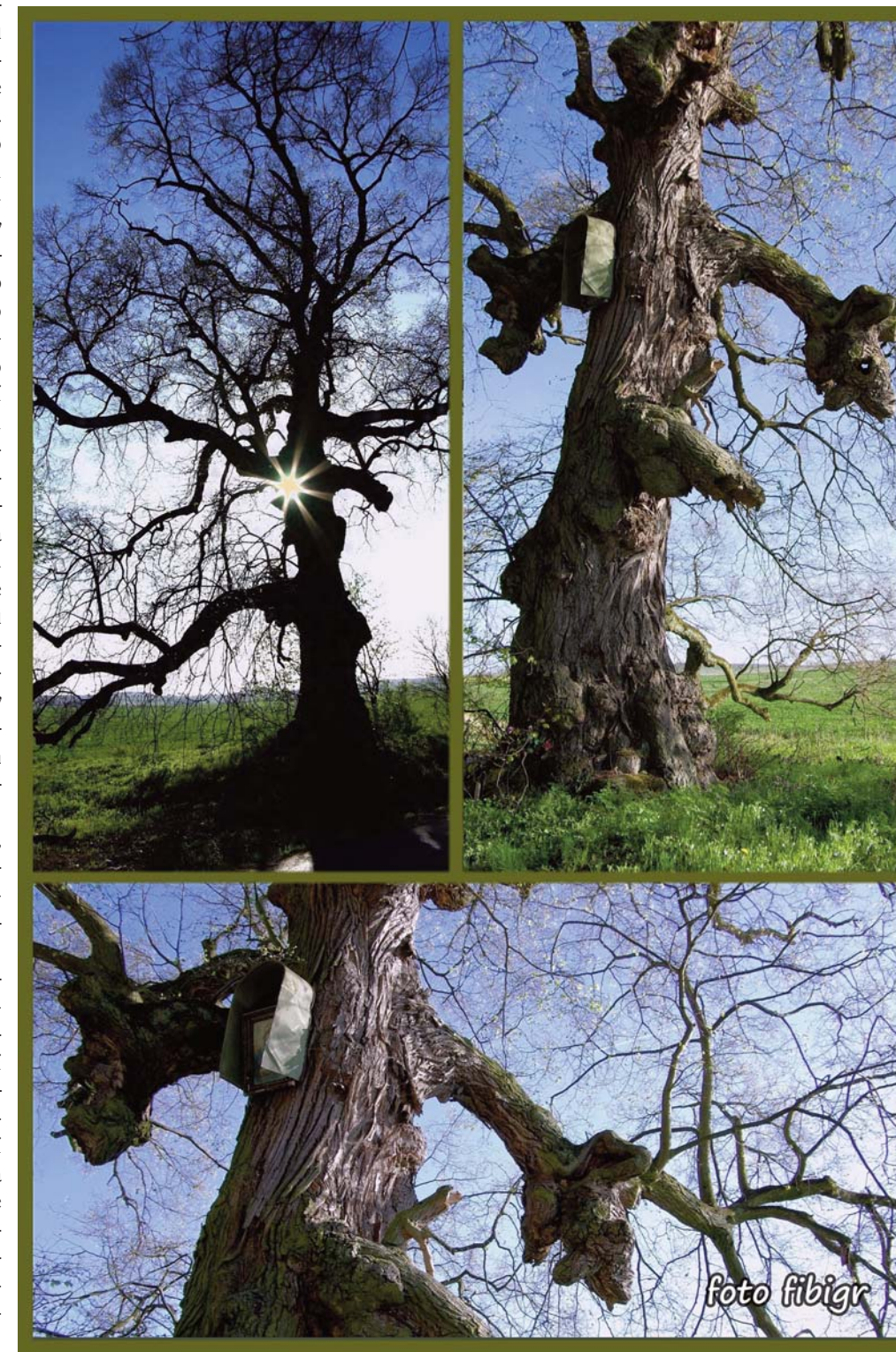

foto fibigr

Železniční okénko

Květnové okénko do světa železnice je v tomto jarním měsíci omezovalo situací spojené s koronavirem. Je nesnadné psát informace o železniční dopravě, tak jak jsou nyní v době uzávěrky Chlumeckých listů, když může být v době vydání aktuálního čísla všechno jinak. A to třeba i v pozitivních změnách, věrme tomu a přejme si to.

Ve zdravě optimistickém ladění budu pokračovat a dám vám jeden tip na výlet do přírody a to do nedalekého Posázaví. U nás věta „Jedeme na Sázavu“ vždy voněla a stále voní romantikou, vůní řeky, lesů a pískajících vagónů v četných sázavských obloucích. Z našeho města je železniční spojení, po zavedení přímých Sp vlaků do Kolína velmi snadné. Kolín berme jako jedinou přestupní stanici do výchozí stanice našeho putování, Ledečka. Na cestu se vydejme spěšným vlakem Sp 1800 pět minut po půl sedmé. S přestupem v Kolíně dojedeme do Ledečka před desátou hodinou. (Z výše uvedených důvodů berte časy jako orientační, v době uzávěrky byla železniční doprava stále v omezeném režimu). Cesta z Kolína je až do Uhlířských Janovic stále ve stoupání. Dále následuje zastávka Mitrov a pak se již vlak (motorová jednotka řady 814/914 Regionova) ponoří do sázavského lesa. Zde na vás již padne krásná sázavská atmosféra. Následují zastávky Mirošovice u Ratají nad Sázavou a Rataje nad Sázavou před-

Rataje nad Sázavou – zámek

městí. Krátce po odjezdu z této zastávky spatříte vpravo ve směru jízdy, v malebném údolí, již klikatý tok řeky Sázavy. A to už kola pískají v ostrých obloucích a trať klesá k Sázavě do Ratají nad Sázavou. Zde již vždy vyhlížíme babku na komíně ratajského zámku. O co se jedná? Na jednom z komínů je zděný obelisk tváře ratajské babky. Tak se pozorně dívejte. ☺ A to již vjíždíme do tunelu a zastavujeme v Ratajích nad Sázavou. Před námi je již vidět velký ocelový most přes Sázavu. Těsně před vjezdem na most se kolínská trať napojuje na trať posázavského pacifiku Světlá nad Sázavou – Čerčany a dále po legendární trati okolím trampských osad, táborových ohňů a akordů kytar, přes Luka pod Medníkem, Davli, Vrané nad Vltavou do Prahy.

A to již kola vlaku duní na velkém obloukovém mostě, následuje tunel a zastavujeme v Ledečku. Zde začíná sázavská turistika. Vydáme se po zelené turistické značce do Českého Šternberka. Vyjdeme vlevo podél nádražní budovy (mů-

žeme se občerstvit v restauraci po levé ruce ☺), přejmeme silnici a vydáme se kolmo do lesa. Cesta stopá asi 1 km na kopec Žákov a pak se stáčí vlevo a vede po hřebeni na okraj lesa. Mezi stromy již vidíme slunce, jak se odráží ve vodě Zlaté řeky. Klesáme k prvním chatám a kvetoucí loukou se blížíme po panelové cestě k osadě Poříčko. Je to malebná sázavská vesnička, přímo osada, do které zajíždí pojízdná prodejna. Romantika kde se zastavil krásně čas. Nyní jdeme již podél břehu po úzké asfaltce, cestou si povšimněte jeskyně, vpravo od cesty, asi 500 m za Poříčkem. Sázava se stáčí vlevo, údolí se rozvírá a jsme v chatové osadě Pod Vrabovem. Vlevo za

Cesta ke Vrabovu

řekou vidíme chatu Bayerku s deseti přilehlými chatkami a hned za krajní chatkou vpravo je zastávka Malovidy. Právě v této části pod Vrabovem postavily tehdejší konzervárny Žiželice dvě chatky, přesněji jednu chatu a srub z velkého sudu ve tvaru muchomůrky. Ta byla počátkem koncem osmdesátých let nahrazena druhou chatou. Pamatuji zde pravou sázavskou romantiku. Tehdy ještě bez elektřiny, večery při svíče, pro vodu se chodilo k nedaleké studánce...a voda se šťávou chutnala jako malvaz ☺ a z protějšího břehu si pobrukovaly loko Zamračené (T 478.1) a dvouhlasná trubka vlakvedoucích se rozléhala po celém údolí ☺ ☺ ☺

Dále sledujeme levý břeh, jdeme proti proudu řeky, tedy z pohledu četných vodáků levý, nezapomeňte je pozdravit vodáckým hlasitým ahóóóóó... ☺ určitě vám odpoví.

Sázava se stáčí vpravo, i trať za řekou, jsme nedaleko nádraží Český Šternberk, které již nyní plní funkci pouze zastávky..., ale nádraží je za řekou a my jdeme táhlejším obloukem opět k lesu a úzká asfaltka nás ve stínu lesa doprovází již na okraj Českého Šternberka. Vlevo je bývalý mlýn a vpravo prodejna potravin U Mlýna i s malým občerstvením. Pečou zde i výtečné koláčky (podle aktuálních informací je prodej koláčků přímo na šternberském náměstíčku pod hradem). Ano, hrad, říkám mu svědek minulosti, rodinný majetek rodu Šternberků. Určitě vystoupejte sto a několik schodů k tomu a vstupte na hradní nádvoří, kde jistě poznáte místo z Arabely, a pokud si nenecháte ujít i prohlídku hradu, což vřele doporučuji, uvidíte i další místa, kde se Arabela natáčela, dozvíte se mnoho zajímavého o historii rodu Šternberků, pokocháte se krásnými výhledy i hradními sály, největší je rytířský, uvi-

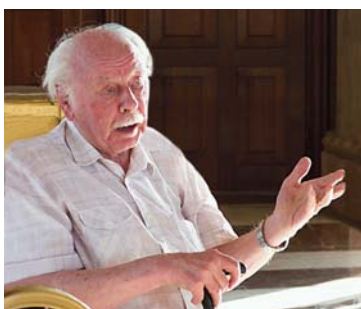
Šternberské koláčky

díte velkou jídelnu, knihovnu a i „sázavského krokodýla.“ A v závěru prohlídky se vás průvodkyně u jednoho obrazu zeptá na jezdce na koni bez přilby a poví vám, proč se na obraz tak namaloval. Na cestu zpět si dejte něco dobrého v hradní restauraci a schody dolů scházejte se zmrzlinou z hradního okénka. Zastavit se můžete na již zmiňované koláčky a pak se vydat přes most na vlakovou zastávku a kochat se pohledem z vlaku sázavskou krajinou při cestě do Ledečka. Sedněte si vlevo ve směru jízdy, sledovat můžete i cestu, kudy jste šli. Z Ledečka pak již známou cestou přes Kolín, obohaceni sázavskými zážitky, zážitky od Zlaté řeky. ☺

Železniční okénko se sázavskými fotografiemi
vám otevřel **Bob Špecinger**

Inzerce

Inzerce

PhDr. Karel Richter – devadesátka k neuvěření aneb „Potkat hodnotného člověka...“

Já nosím v nitru svém vši elegance květ, jak švihák moderní se ovšem neparádím, ač mří jsem koketní, svůj úbor v souzvuk ladím,

já neměl troufalost vyjít mezi lidi urážku nesmytou, když mi na čele vidí, s ospalým svědomím, jež mrká v koutku jak ohadřená čest, která se bojí soka... Svou taíl nespínám jak jiní v údiv světa, jen duši bujarou tu svírám do korzetu...

No ano, mnohokrát jsme tento monolog hrdého Cyrana z Bergeracu v podání Karla Richtera slyšeli. Jeho recitace veršů při akcích Klubu autorů literatury faktu a dalších slavnostních příležitostech patřila k zákonitostem, na které je a bude obtížné navazovat.

Vzpomínky na tyto chvíle nám navždy zůstanou v paměti.

Poctěn úkolem, abych několika odstavci připomněl životní jubileum PhDr. Karla Richtera, který se v jeho celoživotně milovaném Chlumu nad Cidlinou narodil 15. června 1930 a je dnes jeho posledním žijícím čestným občanem, nedokáži nebyť osobní – a také si dle svého zvyku vypomohu klasikem. Karel Čapek, který patří ke Karlovým i mým literárním oblíbeným, v jednom ze svých novinových sloupků napsal, že „nad co jiného je v životě štěstím i radostí potkat a mít poblíž sebe hodnotného člověka, který nás pohání kupředu“. Nuže, Karle Čapku, za všechny naše společné kamarády obojího pohlaví vám vzkazuji do nebe génii, že náš přítel, dlouholetý předseda Klubu autorů literatury faktu, spoluzakladatel a rovněž dlouholetý šéfredaktor revue literatury faktu Přísně tajné!, autor skoro až nespočítatelného množství knih, časopiseckých, novinových článků (neboť

jen do Chlumeckých listů psal v průběhu třicetileté redakční spolupráce dvanařt příspěvků ročně) a odborných studií a duchovní otec a předseda poroty Chlumecké literární ceny Jaroslava Golla, má v sobě mnohé z toho, co má mít onen Čapek zmíněný hodnotný člověk, s nímž je radost se přátelit a spolupracovat – loajlnost, nadšení, entusiasmus, na jedné straně vnímavou lidskou vstřícnost, ale současně i schopnost postavit se čelem vůči protivenství.

Takový je, a tak i tvoří.

Původem je Karel Richter vojenský historik. A snad se nedotknu žádného z historiků, když řeknu, že jako autor už dávno překročil rámec toho vymezení. Nachází se v naší zemi jen malý počet tvůrců, kteří dokáží o válkách a vypjatých historických událostech, a především o vůdčích i řadových aktech tohoto dění, napsat tak, jak to činí Karel Richter. Napsat to způsobem, aby literární počín nebyl jen stroze odtažitým popisem strategie a taktiky, přesunů armád a jejich střetů, ale aby i čtenář, je-li muž bylo osudem dopřáno nezúčastnit se osobně žádné války, cítil nad stránkami knihy všechny její pachuti, bolesti, vzdechy, euforii triumfů, bědnost porážek a ničivé návaly strachu. A ještě je v autorově talentovém vybavení cosi navíc – schopnost pochopit a vykreslit historickou osobnost jako skutečného člověka: člověka mnohobarevného, plného hran a třecích ploch, člověka chybujícího, prohrávajícího i vítězího, slabého v jednom a silného v jiném dějinném kontextu. Mnohokrát to Karel Richter ve svých knihách dokázal – a názorněji o tom svědčí obsáhlá a údiv vzbuzující bibliografie, která je jako nedílná součást připojena k této mé úvaze.

„Tvorba díla se ze všeho nejvíce podobá vzednutí zběsilé milostné vášně, vše ostatní je ctnostné sice, ale v podstatě nudné řemeslo,“ napsal ve své době velký vypravěč Alexander Dumas starší.

Klasikům není dobré odporovat.

O vzednutí zběsilých milostných vášní si můžeme, bude-li k tomu nálada, spíš už jen retrospektivně povídat u sklenky vína, ale jedno řeknu už nyní: tvůrčí proces autora literatury faktu, který se jmenuje Karel Richter a jehož nepřiliš uvěřitelné životní jubileum si připomínáme, má podle mne skoro až kosmicky daleko k ctnostnému sice, ale v podstatě nudnému řemeslu.

Za tuto skutečnost jsem ochoten dát ruku do ohně.

Co dodat?

Karle, jménem nejen čtenářů, ale především všech Tvých přátel a kolegů Ti děkuji nejen za ten více než tucet ročníků revue literatury faktu Přísně tajné! a za všechny Tvé knihy, ale také za to, že jsi takový, jaký jsi, a že jsi po těžkém nedávném období po odchodu Tvé milované manželky Jarmily dokázal vstát z niterného pokleku a jsi odhodlán zůstat takovým i nadále. Prožil jsi zajímavý život, stal si se svědkem dějinných událostí, nacházel ses často v okolí významných osobností, a proto se také všichni těšíme na vydání Tvé vzpomínkové knihy Letokruhy mého bytí, kterou jsi zraje letošního roku dokončil. Kdesi na důchodovém úřadě nechť si i nadále sčítají Tvůj věk. My lidé Tobě blízcí, lidé Tvého duchovního světa, jejich sucharská numera nevnímáme a držíme se svého vlastního pohledu na Tebe jako takového, na Tvou lásku k životu i sílu k dalším tvůrčím počínům.

Roman Čílek

Vážení a milí čtenáři

S hlubokým citovým prožitkem jsme vzali na vědomí autorovo blahopřejné ocenění života a literárního díla naše-

ho jubilanta, chlumeckého spisovatele Karla Richtera. Absolventa novobydžovského gymnázia, jemuž v roce 1949, poté co složil s vyznamenáním maturitní zkoušku, napsal jeho tehdejší profesor

dějepisu Václav Mánek do památníku: „Můj milý žáku, Karle, loučím se s Tebou nerad, ale s nezměrnou radostí z Tvých školních i mimoškolních úspěchů. Chci Ti při loučení připomenout základní

směrovky, jež Ti určují cestu za dalšími životními úspěchy. Především je to Tvá rodácká příslušnost k městu Chlumu nad Cidlinou, které dalo národu dva nesmrtelné koryfeje, obrozeneckého velíkána české dramatické literární tvorby Václava Klimenta Klicperu a předního českého historika a průkopníka českého vysokého školství Jaroslava Golla. V souladu s touto okolností vykazuješ nevšední schopnosti intelektu a tvůrčího literárního nadání, které Tě předurčují k tomu, abys mohl přispět k rozvoji chlumeckých inženýrských tradic. Jako Tvůj učitel, který na Tebe nezapomene, Ti přeju odvahu a nezdolnou vůli dát se touto cestou.“

K úplnosti životopisného a spisovatelského portrétu Karla Richtera by se patřilo připojit seznam jeho literární tvorby. Ten je však tak obsáhlý, že přesahuje naše publikační možnosti. Podle podkladů, které nám poskytla divadelní a literární agentura (Dilia), je v její

Výběr z knih jubilanta Karla Richtera:

... a v zádech měli smrt (1998, 2008)
Apokalypsa v Karpatech (2003, 2017)
Armádní generál Ludvík Svoboda: trojnásobný Hrdina Československé socialistické republiky a Hrdina Sovětského svazu (spolu se Vl. Koznarem, 1987)
Ave Caesar: životní drama geniálního vojévůdce a státníka (2014)
Až na práh domova (1976)
Bez démonů minulosti (vedoucí kolektivu autorů, 2003)
Cesta domů vedla ohněm (1989)
Cesta k Sokolovu (1981)
Cesty k moci: 1917, 1939, 1948 (spolu s J. Bílkem a R. Čílkem, pod názvem Úhlavní přátelé, osudová spojení: Stalin Trockij, Hitler – Röhm, Gottwald – Slánský, 2002)
Československý odboj na Východě (1992)
Československý vojenský odboj v Polsku (1989)
Československý zahraniční odboj 1939–1945 (1985)
Češi a Němci v zrcadle dějin (1999)
Člověk, zbraň a zbroj v obraze doby (spolu s P. Klučinou a A. Romaňákem, 1983–1984)
Dábel Trenk (1996, 1998)
Dali mu jméno Otakar: vyprávění o životě hrdiny kapitána O. Jaroše (spolu s V. Koznarem, 1983)
Dobývání domova (2005, 2016)

kartotéce evidováno 73 vydaných knih v češtině, dvě v ruštině a 1 v kazachštině. K nim přibudou v letošním roce tři nově napsané tituly (Letokruhy mého bytí, Zastávka u pramenů českých dějin a Z časů, kdy republika hrozila smrt). Spokojme se uvedením titulů, které sklídily zvláštní ocenění několikanásobným udělením ceny Miroslava Ivanova, E. E. Kische, ceny Petra Jilemnického a ceny Vojtěcha Zamarovského. Dobyvatel světa (mimořádná cena E. E. Kische za tvorbu v žánru umělecké literatury faktu), Sudety, Dábel Trenk, Pán bitevních polí – princ Evžen Savojský, Rozkaz byl neustoupit – kapitán Jaroš, Voják první linie (válečné drama syna nepřítele lidu), Hannibal před branami, Ave Caesar I, II. (cena Petra Jilemnického), Hranice placená krví (cena V. Zamarovského). Literární cenu Richter obdržel také třikrát jako ocenění 1. celoživotního díla, 2. publicistiky, 3. za zásluhy o osvětlení historie volyňských Čechů.

Dobyvatel světa: válečná anabáze Alexandra Velikého (2010)
Dravé cesty k moci (spolu s J. Bílkem a R. Čílkem, 2011)
Evžen Savojský: pán bitevních polí (2008, 2019)
Hannibal před branami: Kartágo proti Římu 218–202 př. n. l. (2012, 2019)
Historické drama volyňských Čechů (2015)
Historické události – druhá světová válka (spolu s E. Čejkou, 1979)
Hlasy z hořících domů (kapitola Český Malín, 2011)
Hranice placená krví (2006, 2014)
Hrdinové Československa ve smrti dvou světových válek: rok 1914–1945 (spolu s R. Čílkem, 2011)
Chlapi do nečasu (1984)
Chlumec nad Cidlinou a Chlumecko v proměnách dějin: po stopách prošlého času (2010)
Kapitán Jaroš: rozkaz byl neustoupit: úplná pravda o životě a smrti nadporučíka Otakara Jaroše (2013)
Kdo byl generál Píka: portrét čs. vojáka a diplomata (spolu s A. Benčíkem, 1997)
Lidice očima pamětníků a autorů literatury faktu (2007)
Můj útek do gulagu (podle vzpomínek Jana Demčíka, 1995)
Nepřítel na dosah. Román o generálmajorovi A. Sochorovi (spolu s Vl. Koznarem, 1985)
Osudový omyl generála Vlasova (2003, 2010, 2019)
Pamětihodné bitvy (střety a boje) našich

V autorském tandemu s Romanem Čílkem vytvořil literární cenou odměněné dílo Hrdinové Československa, dále Pamětihodné bitvy našich dějin a pětidílný soubor Galerie nesmrtelných. K souhrnu díla patří i bezpočet stran třicetileté literární žatvy, již tvoří příspěvky do revue, rozhlasu a televize a román Voják se nevzdává. Pocty, které sklízí u příležitosti svého životního jubilea, jsou zaslouženou odměnou, již souhlasně oceňujeme.

Pan profesor Mánek, tam nahoře v profesorském nebi, je jistě spokojen, stejně jako Richtův přítel spisovatel Ota Pavel, který se s ním scházel k pravidelným literárním diskusím. Na Vánoce v roce 1971 mu věnoval svou novou knížku Pohár od Pánaboha s dedikací: „Karel Richter by si také jednou zasloužil „Pohár“ za ty krásné rozhovory a vůbec i za ostatní...“ S radostí z hůry jistě i Ota Pavel sleduje, že i jeho přání se plní. A my se k němu vřele připojujeme.

Marcela Přerovská

dějin: rok 1918–1945 (spolu s R. Čílkem, 2002)
Podkarpatské Rusíni v boji za svobodu (1997)
Posledních 100 dnů (2018)
Přes krvavé řeky (2003, 2017)
Případ generála Vlasova (1991)
Sága rodu Kinských (2008)
Stalin nebo Trockij (2012)
Stalo se na předmostí (spolu s Vl. Koznarem, 1990)
Statečný život a tajemná smrt podplukovníka Sochora (2011)
Sudety (1994, 2016)
Tanky mří k Ostravě (spolu se S. Petrasem, 1979)
Tragický osud generála Heliodora Píky (spolu s A. Benčíkem, 2001)
Trenk (2004)
Třeba i železem a krví (2007, 2019)
Účtování s časem 1–2 (spolu s M. Kričfa-lušim, 2004–2005)
Válka začala v Polsku (2004, 2018)
Válka začne až zítra (spolu s J. větvičkou, 1969, 2019)
Ve spárech bolševické revoluce (2019)
Vítězný Augustus: dědic Caesarovy moci (2019)
Voják první linie. Válečné drama syna nepřítele lidu (2017)
Vražda jménem republiky: tragický osud generála Heliodora Píky (spolu s A. Benčíkem, 2006, 2014)
Výsadek S 1 (spolu s Vl. Koznarem, 1988)
Za tankem číhala smrt (2015)

Miroslav Martinek

Informace pro diváky Klicperova domu

Vracení vstupného

Klicperův dům je od 12. března 2020 uzavřen z důvodu nouzového stavu Co-Vi 19. **Vstupné** na všechna níže uvedená představení vám **bude vráceno v pokladně Klicperova domu** na základě vámi zakoupených vstupenek a po dohodě s vedoucí Klicperova domu. **Žádám tímto všechny diváky, kteří mají zakoupené vstupenky na níže uvedená představení, aby mne kontaktovali telefonicky nebo e-mailem** a domluvíme si osobní schůzku pro vrácení vstupného. V případě, že dané představení má stanoven náhradní termín, vstupenky z původního termínu je nutné vrátit a vyzvednout si vstupenky na nový termín.
e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz, tel.: 602 717 410

Zrušená představení:

- 13. března 2020 – Ve víně je pravda**, DS Obědovice – náhradní termín 18. září 2020 – předprodej bude zahájen 8. června 2020
- 20. března 2020 – Přísně tajné aneb za vším hledě ženu** – DS 2019/2020
- 26. března 2020 – Cirkus Band a Big Band ZUŠ Chlumec n. C.**
- 17. dubna 2020 – Doktor v nesnázích** – DS 2019/2020 – náhradní termín 7. září 2020 – předprodej bude zahájen 8. června 2020
- 27. dubna 2020 – Boss Babiš** – o náhradním termínu se jedná
- 22. května 2020 – Ani spolu, ani bez sebe** – DS 2019/2020 – představení bude zařazeno do dramaturgického plánu 14. divadelní sezony 2020/2021

Marcela Přerovská
vedoucí Klicperova domu

Zahájení předprodeje 8. června 2020 – on-line v 8.00 hod.

Doktor v nesnázích 7. září 2020

pondělí od 19.00 hod., vstupné: 420 Kč, S/D/ZTP: 340 Kč

Ve víně je pravda, DS Obědovice 18. září 2020

pátek od 19.00 hod., vstupné: 90 Kč

Sdružení hlubokých žesťů aneb pozounová a tubová skupina České filharmonie

Zahajovací koncert 73. ročníku
amatérské divadelní přehlídky „Klicperův Chlumec 2020“

2. října 2020 – pátek od 19.00 hod.

Vstupné: 300 Kč, S/D/ZTP: 250 Kč

Rezervace on-line: <http://klicperuvdum.koupitvstupenku.cz>

Rezervace e-mail: klicperuvdum@chlumecnc.cz

Rezervace tel.: 602 717 410: po–pá 8.00–16.00 hod.

Předprodej vstupenek – pokladna Klicperova domu každý čtvrtek v době od 15.00 do 19.00 hod.

Rezervované vstupenky vytvořené on-line si vyzvednete nejpozději do 14 dnů od data vytvoření rezervace. Po tomto datu systém nevyzvednuté rezervace automaticky vymazává.

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
6/20	čtvrtek 28. 5.	čtvrtek 18. 6.
7/20	čtvrtek 2. 7.	čtvrtek 23. 7.
8/20	čtvrtek 6. 8.	čtvrtek 27. 8.
9/20	čtvrtek 3. 9.	čtvrtek 24. 9.
10/20	čtvrtek 1. 10.	čtvrtek 22. 10.
11/20	čtvrtek 29. 10.	pátek 20. 11.
12/20	čtvrtek 26. 11.	čtvrtek 17. 12.

Z historie chlumeckých knihoven (2)

V listopadu 1881 byl založen za předsednictví místního děkana Bernarda Horáčka další významný chlumecký spolek Čtenářská beseda a pro autentičnost ocitují ze stanov § 2: Účel „Čtenářské besedy“ jest budit společenský život čtením knih a novin, poučných i zábavných časopisů, uspořádáním přednášek, zábav, výletů a divadelních představení. Členové spolku měli právo volně vstupovat do besedních místností, zúčastňovat se všech pořádaných akcí, a dokonce si přivádět své hosty. O spolkových záležitostech rozhodovala každoročně vždy valná hromada a v mezidobí výbor. Valná hromada volila starostu a šest výborů. Stanovy spolku byly následně schváleny c. k. místodržitelstvím v Praze a hned v následujícím roce se začala rozvíjet bohatá činnost. První spolkové místnosti poskytl k používání zdarma hostinský František Kleiner, v jehož hospodě čp. 55/I, naproti měšťance, se odehrávala nejedna významná kulturní a společenská událost. Zejména poté, co ve škole začalo být těsně, zde ochotníci hrávali svá představení a sokolové začali cvičit i na tamní zahradě. Bylo zde živo. Hlavní funkci spolku, jak vyplývá ze stanov, bylo čtení knih a časopisů, další aktivity již měly směřovat k získání prostředků na jejich nákup (vedle členských příspěvků a darů). Spolek se stal členem Matice české, která patřila k vydavatelům českých knih a ty především dodávala svým členům. V roce 1882 měl chlumecký spolek 98 členů a prvním starostou byl zvolen Hynek Babička, dalším potom JUDr. Kaplan, posledním o sedmdesát let později Vítězslav Klemens. Knihovnickem se stal Josef Karban a druhým učitel Bohuslav Klenka, který byl pro svoji veřejnou angažovanost velmi oblíben. Poslední knihovnicí byla učitelka Milada Andrová. Mezi zakládajícími členy byl také pomolog Jan Říha, mlynář a pozdější starosta Beneš, učitel Oktavián Křepela, který byl v roce 1885 revizorem účtů. Spolek měl také přespolní členy, například ředitele žiželského cukrovaru, který však brzy, stejně jako cukrovar, odešel. Čas od času museli správci pokladny některé členy

upomínat o zaplacení příspěvku a náklady s tím spojené se potom objevily v účetní knize, stejně jako úhrady knihářům. Spolek nakupoval převážně nevazané knihy, protože byly levnější, ostatně i vydavatelé knih takové knihy nabízeli nejvíce. V roce 1892 byl vydán pro potřeby členů tištěný seznam knih, který obsahoval 433 titulů v 697 svazcích. V zápisech se také uvádí, že 12 knih se ztratilo. Spolek zanikl podle některých archivních dat v roce 1944, podle jiných až v roce 1948, ale spolková činnost se scvrkla pouze na knihovnu. Počet knih postupně dosahoval až ke 2 000. V roce 1926–1927 měla knihovna 1 511 knih beletrie, 288 naučných a překvapivě 372 titulů novin, časopisů a revuí. Za rok měla 3 128 výpůjček. První spolková místnost byla do roku 1885 v Kleinerově hostinci, který tento příznivec opustil, a nový hostinský již spolku tolik nakloněn zřejmě nebyl. Spolek potřeboval také více místa, našel si další azyl v radniční hospodě. Později se přemístil spolkové místnosti do Okresního (Záloženského) domu, když po nějaký čas měl svou kancelář na radnici v muzeu. Nakonec byly knihy uloženy ve školním sklepě. Po zrušení spolku měl být podle stanov všechen majetek předán do úschovy městskému úřadu, ale jak to s nimi dopadlo, si ponechám pro další bádání. Listovat v seznamech knih, které spolková knihovna nabízela, je zajímavé, protože také ukazují na postupné zájmy členů. Mezi knihami najdeme J. K. Tyla, Boženu Němcovou s Babičkou a dalšími spisy, Čelakovského Sebrané spisy, Palackého, Arbese, Josefa Svátka, Nerudu, Aloise Jiráska, Čechův Výlet pana Broučka, Ignáta Hermana, ale také Svetozara Hurbana, Viktora Huga a další starší autory. Mezi novějšími bychom si mohli vybrat z Antala Staška a jeho syna Ivana Olbrachta, Mrštíka, Klostermanna, Baara, Fráni Šrámka, Zoly, Čechova, Apollinaira, Dumase, Flauberta, Sienkiewicze, Čapka Choda, Glazarové a dalších moderních autorů. V knihovně bychom našli i Ottův slovník, nebo Sedláčkovy Hradky zámky a tvrze (některé informace a vyobrazení autorovi po-

skytl knihovnick Klenka), Josefa Šusty České dějiny. Alois Jirásek byl od roku 1918 čestným občanem města a jeho jméno bylo ve veřejnosti až do vzniku samostatné ČSR známější, než Masarykovo. Žádná knihovna se nevyhnula ani Vlastě Javořické. Našli bychom ale také autory spojené s naším městem, jako Tůma-Patry, Julie Vlasáková. Počátkem století si spolek objednal 100 výtisků spisku chlumeckého advokáta JUDr. Hrbka o Husovi. Knihovna nabízela také velký výběr novin a časopisů. Ty první získávala darem od členů spolku, hostinských a také jiných spolků. Později si již noviny a časopisy zajišťovala vlastními objednávkami u vydavatelů. Jejich okruh je pro nás stále zajímavý, i když vyberu jen některé: Národní listy, Politika, Pokrok, Hlas národa, Labské národní listy, Zlatá Praha, Světozor, Květy, Osvěta (kterou vydával Václav Vlček, hlavní řečník při odhalení Klicperova pomníku a přítel T. G. Masaryka, se kterým se rozešel pro různý názor na pravost rukopisů). K dlouhému výčtu také patřil Čas, Český lid, Ilustrované listy, Lumír, Vesmír, ale také Švanda Dudák, Humoristické listy, a dokonce jeden německý humoristický týdeník z Mnichova Fliegende Blätter. Čtenářská beseda rozvíjela také bohatou kulturní činnost, pořádala výlety a spolupracovala s obdobnými spolky v několika městech. Brzy po svém vzniku pořídila piano a později ještě harmonium. Koncerty byly ve své režii, ale také s přizvanými umělci. Bávali se ze svých zdrojů velmi dobře, nastudovali i divadelní představení (jednoaktovky), pořádali josefovská, mikulášská a silvestrovská setkání. Menší setkání se konala ve spolkových místnostech a větší v Liverpoolu. Lásku k vlasti probouzely výlety po okolí i vzdálenějších míst. S hudbou se vypravili na výlet do obecního lesa, kam hostinský Kleiner dovezl stoly, pivo i další pohoštění (podobné výslapy dělaly i jiné spolky, také na ostroštreleckou střelnici, později do sadu Na František), na delší procházku se společně s ostatními, hudbou a prapory vydali do Žiželic na sokolskou slavnost (založení Sokola v Žiželicích předcházelo

chlumckému). K celodenním například patřily výlety se zpěvem vlakem do Českého ráje, Litic a Potštejna. Knihovna čtenářského spolku patřila jeho členům, ale obyvatelstvo stále více usilovalo o knihovnu s čítrnou veřejnou, přístupnou všem. Takovou knihovnu zřídili v devadesátých letech v Pardubicích, Hradci Králové, když tato města byla jen asi dvakrát větší než Chlumec, Koncem století byla založena veřejná knihovna v No-

bezprostředně zpřístupněna a krátce poté umístěna v budově staré chlapec-ké měšťanky čp. 50/1 na náměstí v přízemí po uvolnění truhlářské dílně. V roce 1908 měla knihovna již 1461 svazků. Když byl v roce 1912 na radnici zrušen hostinec, vyslechla rada volání četných čtenářů a v březnu byla knihovna přemístěna sem a její součástí byla také čítárna. V čítárně měli čtenáři k dispozici noviny a časopisy, které mohli stu-

Uložil obcím zřizovat veřejné knihovny, ale ministerstvu školství a národní osvěty vyhradil právo na vyřazování knih z fondů knihoven. Po osamostatnění Československa se tak stalo poprvé a do dnešních dnů několikrát. V roce 1920 měla knihovna podle archivních zápisů 3 055 knih a 6 212 čtenářů, 9 deníků, 27 týdeníků a 13 revuí. V následujícím roce došlo k poklesu knižního fondu i čtenářů. V roce 1926 bylo za-

ce 1939 z obdobného počtu knih bylo čtenářů méně. Zřejmě se projeví po-hnuté události německé okupace. Ná-sledně bylo z portfolia vyřazeno 63 sva-zků. Bylo také nařízeno dvoujazyčné označení ulic, ale i muzejních sbírek. Kronika musela být odevzdána okres-nímu úřadu. Knihovníci byli stále dob-rovolní spolupracovníci především z řad učitelů. Jedněmi z posledních knihov-níků ve válečných a poválečných letech byli Antonín Lauterbach a Václav Há-jek. Oba byli velmi obsáhle zapojeni do veřejné činnosti v oblasti kultury. Kni-hovna byla otevírána zpravidla jednou až dvakrát týdně jen několik hodin, ale v roce 1923 byla od října do dubna ote-vřena i v neděli a svátek od 2. do 7. hodi-ny odpolední. V městské Pamětní knize je v roce 1945 zapsáno, že zde působi-ly dvě veřejné knihovny, jedna v radnici, druhá v Záloženském domě, která se zřejmě již neomezovala na členskou základnu čtenářského spolku. K další-mu vyřazování knih z politických důvo-dů došlo nešťastně v padesátých letech minulého století. Z roku 1959 pochází tak zvaný druhý knihovní zákon, který uzákonil jednotnou soustavu knihoven. Ústřední knihovnou se stala Státní kni-hovna, Lidové knihovny se začaly dělit na místní, okresní a krajské, byla stano-vena meziknihovní výpůjční služba a po-moc větších knihoven menším. V násle-dujících letech se nový zákon projevil také u nás. Knihovna na radnici se pro-fesionalizovala, byla nově upravena, vý-půjční doba byla stanovena na tři dny v týdnu. První knihovnicí se stala Milo-slava Hájková, která již dříve získávala zkušenosti v Osvětové besedě, jejíž sou-částí knihovna byla. Knihovna začala koncem šedesátých let plnit středisko-vou funkci. V roce 1962 měla 5 420 svazků, výpůjček bylo 21 000, i když po-čet čtenářů oproti předchozím rokům poklesl. Čítárna nebyla mnoho navště-vována. Nové poměry zřejmě ovlivnily, že v roce 1965 došlo k téměř zdvojná-sobení knižního fondu. 616 čtenářů mohlo vybírat z 8 142 svazků knih. Vý-půjček bylo 25 879. Následující rok přin-esl všem více času, když došlo na vol-né soboty (zatím ob týden). Knihovna získala nové vybavení, osvětlení a ko-berce na podlahu. Začala organizovat

pro své návštěvníky literárně-hudební pořady, přednášky, zřídila Klub čtenářů. Byla součástí Městského kulturního střediska. Velikost fondu se stále zvyšovala. Úspěšná činnost knihovny byla v roce 1972 oceněna titulem Vzorná lidová knihovna. V následujícím roce došlo k velké úpravě knihovnických prostor, celý fond musel být přemístěn do zasedací místnosti v poschodí, aby mohlo být zřízeno nové ústřední topení a podlahy. Toto omezení se ale na počtu výpůjček výrazně neprojevilo. V následujícím roce měla knihovna již 15 560 svazků, bylo v upraveném prostředí zřízeno dětské oddělení a celkový počet čtenářů dosáhl 623 (dětských čtenářů bývala v následujících letech asi jedna třetina,

aktivitami začaly být vymezené prostory pro knihovnu nedostačující. V roce 1983 byla knihovna přemístěna do sokolovny, kde se uvažovalo o jejím umístění již při stavbě v roce 1928. 15. listopadu byla slavnostně zahájena její činnost v nesrovnatelně lepších podmínkách pro knihovnický, ale protože byla v patře, méně vyhovovala starším čtenářům. Knihovna při přehledném uspořádání podle žánru a abecedy umožnila volný výběr knih. Vydržela zde více než 30 roků. V roce 1988 zaznamenala celkem 42 844 výpůjček knih a časopisů, z toho 23 322 beletrie, neuvěřitelných 11 238 naučné literatury a 7 332 dětských knih. Čtenáři také měli k dispozici 99 titulů novin a časopisů. Z 1 047 čtenářů bylo 444 dětí do 14 let. V roce 1989 byla v knihovně zřízena studovna s několika místy, kterou čtenáři využívali především pro prohlídku časopisů. Pozdější novinkou bylo zpřístupnění internetu pro širokou veřejnost v počátcích jeho rozšiřování. Po listopadových událostech byla z knihovny část knih, neodpovídajících novému řádu vyřazena, jako již dříve v minulosti. Město vyslyšelo stesky starších občanů na nešťastné schody v sokolovně a s přihlédnutím k tomu, že knihovna je umístěna v pronajatém prostoru, rozhodlo o jejím umístění v objektu v radničním sousedství, kde ji zřídilo ve svém, po stržení zchátralého domu č. p. 61. Záměr vyvolal u části občanů opoziční názory, ale nová knihovna byla v roce 2018 zpřístupněna. Její umístění je pro čtenáře výhodné, pisatelé chybí větší podlahová plocha, kterou měla dříve v sokolovně, když část objektu s knihovnou sdílí základní umělecká škola.

Knihovna je organizační složkou Města, vedle knihovnických služeb poskytuje také některé další, organizuje čtenářský klub a četné besedy se spisovateli a zajímavými lidmi, přednášky a vzdělávací akce. Plní také funkci informačního střediska. V roce 2019 904 čtenářů mohlo vybírat z portfolia 26 629 knih a 63 titulů novin a časopisů. Čtenáři si vypůjčili 15 316 titulů, 2894 naučné literatury a 4 330 dětských knih. Besedy, přednášky a další knihovnou pořádané akce měly 580 návštěvníků.

-ijv-

V roce 1864 založil učitel Laňár první školní knihovnu

Dům s mansardovou střechou č. 53/IV na počátku Klicperovy ulice patřil prvnímu starostovi Čtenářské besedy H. Babickovi, který se také aktivně podílel na činnosti hasičského sboru a Řemeslnicko-živnostenské besedy. Dům byl stržen počátkem minulého století, když jeho část překázela úpravě křižovatky a silnice. Nový dům poněkud ustoupil

Veřejná knihovna začínala v roce 1905 v bývalé chlapecské měšťance

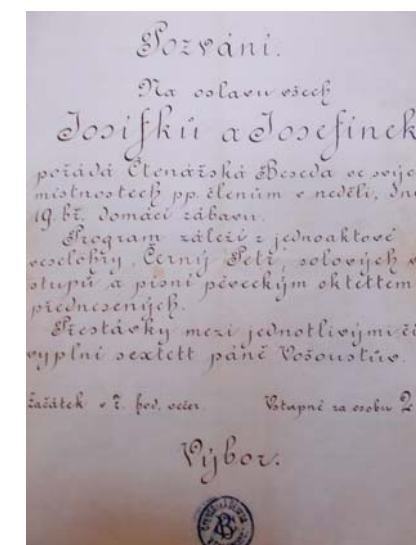

V roce 1912 se knihovna přestěhovala po zrušené hospodě na radnici. Hospoda byla v levé části, napravo byl obchod

vém Bydžově. U nás se prý nenašlo pro knihovnu umístění, až v listopadu 1904 rozhodla městská rada o zřízení veřejné knihovny, přístupné všem obyvatelům. První knihy i časopisy předaly do knihovny některé spolky, které si po svém vzniku zakládaly vlastní menší knihovny a odebíraly také noviny, které byly členům k dispozici ve spolkových místnostech, které každý spolek měl v některé místní hospodě. Knihovna byla

dozaté stále jen při petrolejce. Na radnici potom zůstala celé půlstoletí. V roce 1910 knihovnu navštívilo 9 082 čtenářů. Půjčovalo se bez poplatků. Obec knihovně poskytla na nákup knih 300 K, okres 100 K. V čítárně také bylo 102 výtisků novin a časopisů. Velká válka utlumila veškerý život, také činnost knihovny. Oživení přišlo po válce, když již v roce 1919 NS přijalo tzv. první knihovní zákon o veřejných knihovnách obecních.

psáno 2 967 svazků a 7 562 výpůjček, návštěvníků bylo zapsáno 8 595, kteří také mohli využívat 40 časopisů a 33 novin a v čítárně se i ohřát. Nechci probírat rok po roku, zastavím se jen několikrát. V roce 1933 měla knihovna na 5 000 svazků knih a čítárnu s časopisy (jich zapsáno 117). V roce 1938 z 5 169 knih bylo zapůjčeno 8 946 svazků zábavné četby, 303 naučných děl. Knihy byly půjčovány zdarma. V ro-

Čtenářská beseda vás zve na oslavu všech Josífků a Josefínek

až 60 %). Čtenáři si vypůjčili 27 932 knih a 3 576 výtisků periodik. V roce 1975 se MěKS přemístilo do sokolovny, knihovna zůstala v radnici, kde získala nové sousedy: Klub důchodců a důchodci si v sousedství knihovny v přízemí radniční budovy velmi pochvalovali. V roce 1978 se Městská lidová knihovna stala samostatnou příspěvkovou organizací. V roce 1980 již statistika zaznamenala 855 čtenářů, neuvěřitelných 46 035 výpůjček s možností výběru z 21 122 svazků knih.

Metodicky vedla 21 venkovských knihoven, z nich bylo 12 napojeno na střediskový systém, pro který vytvářela putovní soubory, 9 působilo samostatně. Rostoucím knižním fondem a dalšími

LETNÍ TÁBOR CHOCNĚJOVICE 2020

PS TÁBORNÍK uvádí

NÁVRAT
DO BUDOUCNOSTI

2.8 - 15.8.2020

cena: 2990,- Kč
tel.: 775 011 155
www.PsTabornik.cz

Inzerce

SKAUTSKOU STEZKOU

WWW.SKAUTCHLUMEC.CZ

BYLI * JSME A BUDEM

100 let skautingu
v Chlumci

BYLI *

„První styk s junáctvím na Chlumecku zprostředkovali v roce 1919 skauti z Prahy-Vinohrad a z Kutné Hory, kteří tehdy v blízkosti našeho města tábořili. Již v příštím roce 1920 vznikl v Chlumci n. C. první 22 členný oddíl spolku Junáka-českého skauta, vedený bratrem Schifauerem a několika studenty, kteří měli možnost poznat skautskou organizaci ve

městech, kam dojížděli na studia, hlavně do Hradce Králové, kde se také nejprve stali členy místního oddílu. Již v těchto počátcích měl oddíl poměrně dostatečné množství tábornických potřeb, ovšem pořízených soukromě.“ (z článku Vítězslava Klemense, jednoho z prvních chlumeckých skautů nazvaný „Začátek skautingu v Chlumci“).

Skautů přibývalo, scházeli se ve Smetanově chaloupce, kde u sálajících kamínků hráli a zpívali písničky, učili se pochodové značky a další praktické věci. Byli činní i ve městě. **Dávali si vyšší cíle**, a to dělat kulturní osvětu. Organizovali poetické večery a byli skvělými pořadateli velkých akcí, na které si je vedení města s chutí zvalo.

Sláva pro chlumecké skauty nastala v roce 1935, kdy v Dělnickém domě (dnešní divadlo) přivítali věhlasného pedagoga a **zakladatele Skautingu v Čechách Antonína Benjamína Svojsíka**. Vyprávěl o své cestě do Japonska „Japonsko – příroda a mládí“ a odpovídal na nekončící dotazy z úst diváků. Jak je psáno ve starých kronikách „Z jeho očí sršela upřímnost a láska k věci, již dal základ.“

V roce 1939 si skauti z opasků museli upilovat státní znak. Okupací a ustavení Protektorátu Čechy a Morava skončila svoboda a demokracie. Skauting ještě nějaký čas pokračoval, a tak se kupodivu konal v roce 1940 i tábor na „Šibeničáku“ u Hradištku, který byl však předčasně ukončen. Žizeličtí četníci přišli se zprávou, že **Junák byl gestapem zrušen**. Veškerý majetek museli nechat na místě, strhnout z košil veškeré nášivky a označení a po družinách odejít z tábora. **4. 11. 1941 bylo středisko rozpuštěno!**

V roce 1945 se skauti v květnových revolučních dnech chopili práce. „Jsou účastní při odzbrojování, staví na silnicích překážky, hlídají ve skladišti benzin a auta na zámku i v ulicích města. Skautky konají službu spojek. Junák obsadil i místní rozhlas, kde službu konal necelý měsíc. Zůstali věrni našemu heslu: **Buď připraven!**“ Na prvním poválečném táboře v červenci 1945, který byl v bývalém zajateckém táboře anglických letců na svahu Černé hory, pomáhají těžit palivové i užitkové dřevo. Byla to tvrdá práce v lese

a na poli v rámci pomoci republice. Vzniká i legendární oddíl vodních skautů, který je ověřen řadou velmi veselých příhod a který si vedle Smetanovy chaloupky vybudoval svou loděnici.

Středisko rozkvétá a v nejbujnějších letech má **až 250 členů**. Jednotlivé oddíly fungují samostatně, scházejí se v klubovnách na Smetance a v klubovně, která byla na hřišti současného Občanského centra.

Pořádají zajímavé akce – se svými alegorickými vozy se účastní Dožíněk, na Cidlině předvedou na lodích úchvatnou Benátskou noc, kde se za vypalování raket utkala jako zlatý hřeb programu „necková“ flotila Vodáků proti jinému oddílu „Slavičkovců“. Chlumečtí občané zaplnili obě nábřeží i kamenný most a nešetřili potleskem.

V roce 1949 se opět stahují mračna. Po porážce fašismu se dostává k moci nová diktatura – tentokrát pod pláštěm socialismu, slibující ráj na zemi. A tak jsou to zase junáci, kteří musí uvolnit prostor pro ideologii, která se nesnáší se skautskými ideály svobody, rovnosti a spravedlnosti pro všechny bez rozdílu pleti, náboženství a politického přesvědčení. **Po druhé v jednom desetiletí dochází k úplné likvidaci skautské organizace na území ČR.**

V roce 1968 došlo k celostátnímu obnovení činnosti Junáka. Chlumecký Akela svolal místní k přátelskému posezení u táborového ohně v „Americe“ u nepoliského lesa. Sešli se staří činovníci a vzpomínalo se na mládí a příhody ze skautských táborů... **a tak se podařilo opět začít. Již podruhé s holýma rukama.** Klubovny byly v Majorátě, ve dvoře domu p. Topiče na náměstí a následně si skauti svépomocí postavili dřevěnou klubovnu v ulici 9. května, která později musela ustoupit stavbě Občanského centra.

Chodilo se do přírody na František, na Mračňovku. Náplň byla pestrá. Soutěže, poznávání rostlin, stromů, čištění studánky, vázání uzlů, luštění šifer, orientace v mapě, první pomoc, pořadová cvičení. Bodovali se hry a docházka. Vše pěkně našlápnuto, ale komunistům jsme začali opět vadit. **A tak v roce 1970 byla činnost již potřeště utlumena, později zakázána.** V roce 1971 se konal ještě poslední tábor, ale již s „tajným agentem“ z řad bezpečnosti, aby skauti nepáchali nějaké spiklenecké akce. Junák – český skaut musí opět odevzdat veškeré své vybavení a majetek, tentokrát Pionýrské organizaci. Za dalších téměř 30 let (1989) nedostává zpět nic, nebo jen zbídačel torzo a začíná znovu od nuly.

Po roce 1989 byl skauting v Chlumci díky pamětníkům opět vzkříšen! A od té doby skautujeme nepřetržitě 30 let, což je nejdéle ve skautské historii.

... ke 100 letům skautingu vydáváme almanach, který si můžete zakoupit na našich oslavách, které se budou konat (vzhledem ke coronavirusovým opatřením) v květnu 2021, kdy společně oslavíme 100 + 1 rok chlumeckého skautingu.

JSME*

Pokládáme si otázku, jaký je vlastně skauting v našem městě dnes.

V letošním roce máme 134 členů, členěných do 12ti družin, čímž se řadíme mezi největší dětskou výchovnou organizaci v Chlumci. Je to více členů, než bylo v porevoluční euforii, kdy byl skauting po několikaletém zákazu znovu obnoven.

Scouting dokáže prorůst do morku kostí a s čistým štítem můžeme prohlásit, že Scouting je pro nás životní styl. Dá se skautovat v každém věku od 5ti, klidně do 100 let. Skautský program má co nabídnout, a to s postupnou gradací, kdy je stále co objevovat a zažívat.

Jak to, že to tak skvěle funguje? Výchovná metoda Junáka zůstává celých 100 let neměnná – Slib a zákon, který nám ukazuje hodnoty; učení se zkušeností; práce v menších skupinkách tzv. družinách; Symbolický rámec, kdy používáme hry, příběhy, vzory, které jsou pro mladé lidi přitažlivé, inspirativní a obohacující; příroda, její chování v ní a k ní; program osobního růstu; dospělí průvodci, kteří s respektem povzbuzují a ukazují cestu.

Co se však v čase proměnilo, je chytré využívání toho, co nám doba nabízí (od techniky po neomezený přístup k informacím). Dříve se kladl důraz na to znát morseovku, umět uzle, orientovat se v mapě, mít perfektní pořádek ve stanu, umět si ho ideálně postavit z krajinek, být v pozoru při pořadových cvičeních. Dnes se soustředíme na mezilidské vztahy, jak děti zaujmout a vytáhnout od počítače, ukazovat jim globální problémy, motivovat je k samostatnosti, řešení krizových situací, ukazovat jim rizika dnešního světa, a naopak cesty, jak možnosti dnešní doby chytré využít. Je to přirozené, učíme se to, co reálně v životě potřebujeme. Dříve se muži chystali do války a ženy na péči o rodinu. Dnes se všichni učí orientovat se, v již tak složitém světě.

Nejmladší benjamini poznávají, proč je fajn být v souladu s přírodou, a ořukávají si, jaké chování je dobré či zlé, a to vše zaobalené ve hře a symbolickém rámci, kdy je provázejí dobrodružné či romantické pohádkové postavy.

Postupně se program nabaluje – nezapomenutelné bojovky, výpravy s batohem na zádech, sjíždění řek, pozorování východu slunce, perfektní znalost první pomoci, pracovat s fake news, brouzdání v pohnuté historii, abychom tvořili pevný základ hodnot, využití angličtiny na mezinárodním setkání, tzv. Jamboree, v cizině atd. Na pozadí toho všeho vzniká kamarádství na celý život a prostředí bezpečné party.

V patnácti se karty obrací a heslo Buď připraven se mění, na heslo Sloužím. Lidé, kteří již běží po dráze k dospělosti, přebírají zodpovědnost, pomáhají vychovávat ty mladší, zkouší si organizovat větší akce, pracovat se zpětnou vazbou, zapojují se do služby veřejnosti, překonávají své vlastní cíle, které si kladou.

A tím to celé nekončí. Scouting nabízí skvělý vzdělávací program, který podstupuje každý, kdo chce pracovat s dětmi

a každý rok otevírá mnoho inspirativních programů, které nám rozšiřují obzory. Fascinuje nás jeho rozmanitost.

Scouting ale také představuje rozměr aktivního občanství. V oblasti dobrovolné pomoci, vztahu k přírodě a planetě, sociálního citění k druhým, sounáležitost k místu, ve kterém žijeme.

Jsme hrdi na náš skautský tým, kdy se každý rok daří pořádat skautský tábor na tradičním tábořišti v Břehách u Přelouče, příměstský tábor, průměrně 35 akcí pro skautské

děti za rok, pravidelně se účastnit na mezinárodních setkáních, pořádat akce pro veřejnost – Čarodějnice, rozdávání Betlémského světla, Skautský muzikál, pořádat charitativní sbírky např. pro Šarlotku, chovat se odpovědně – sbírat lehký hliník, pravidelně uklízet odpadky z přírody, pořádat akce pro rodiče našich svěřenců... V neposlední řadě musíme poděkovat i rodičům dětí za to, že nás podporují, pomáhají nám a hlavně, že nám svěřují to své nejceněnější.

BUDEM *

I když byl scouting v minulosti 3x zakázán (počtvrté koronavirem ☹), pokaždé došlo k jeho obnovení a následnému dobrému fungování. V nejtěžších zkouškách tedy vždy obstál a prosadil své místo. Scouting je výchova mládeže s přesahem, který vnímáme především v budování pevných hodnot, vztahu k přírodě a mezilidských vztazích.

Věra a Vráťa Applovi

Díky Felixi!

Čas neúprosně běží a vybírá si svou daň bez ohledu na nouzový stav nebo různé zákazy a příkazy.

I v tomto období blízcí lidé odcházejí a uzavírají svou životní cestu. Jedním z nich je i Jindřich Celler „Felix“. Nikdo si čas odchodu nevybírál,

ale nyní je to pro všechny mnohem těžší, protože s dotyčným nemohou být, nemohou se s ním rozloučit.

Můžeme mu však věnovat svou vzpomínku. Vzpomínku na jeho nekonečné historky ze skautského života, které jsme mnohokrát slyšeli, a přesto se nám nikdy neoposlouchaly. Jeho neuvěřitelným příběhům jsme věřili a hltili každé slovo. Měl osobitý přístup a spoustu nápadů a to vše úspěšně uplatňoval při výchově vřát. Na táborech dokázal rozptýlit stesk po rodičích, uměl děti zabavit a zaměstnat, vymyslet problém a poutavým způsobem je vést k jeho vyřešení.

Zapsal se do paměti několika generací dětí, dnes již dospělých, jejichž život svou přítomností ovlivnil.

Myslím, že za všechny mohou říci „díky, Felixi“.

Jana Johanidesová

Skautskou stezku připravila Věra Applová – Lolli

JAN M. - JAN P. - VRATISLAV A. HASKY - JULIE A. - VĚRA A. LOLLI
JINDŘICH J. B. - PETRA B. ZMRZLINA - MARTIN B. - VOJTĚCH B. TUČNÁK
TOMÁŠ B. - ADAM B. TEEPEK - KAROLÍNA B. ŠOPÍK - LADISLAV B. BRUNDA
NATÁLIE C. SAXÁNA - ERIK Č. ŠÍDLO - KAROLÍNA Č. VAFLE - EVA Č. - JAN
Č. KOMPÍK - JAKUB D. - MAREK F. MÁRA - ANEŽKA F. - JÁCHYM F. - ANNA
G. AŇOUR - ANTONÍN H. - FILIP H. - MATYÁŠ H. MATY - KRYŠTOF H. ADÉLA
H. KLÍŠTĚ - ŠTĚPÁNKA H. PÍDA - JANA H. BYSTRÁ LIŠKA ZDENĚK H.
ZDENĚK H. ZDENDE - MICHAL H. MIŠÁK - PETR H. - MICHAL H. MIXÉR
FRANTIŠEK CH. - KARIN J. - ZUZANA J. SLŮNĚ - JANA J. - ONDŘEJ J. ÓŇA
MICHAL J. PEGAS - KATEŘINA K. KUŘE - EVA K. - JAN K. HLAVIČKA - LEA
J. K. - KRISTIAN K. KIKIN - JULIE K. PUNTÍK - LUKÁŠ K. LUKY - ANNA K.
SUPER - JANA K. ŠÍMA - VLADIMÍR K. MIKA - ANNA K. DROBEK - PAVEL K.
PINDA - ZUZANA K. ZUZNA - NATÁLIE K. RAMPOUCH - TOMÁŠ K. KONČA
ELIŠKA K. ELZA - ONDŘEJ K.

JAROSLAV K. BAGHÍRA

LAMA - JOSEF K.

PATRIK L. TABLET

JAN L. JESPÁK

BABORA L.

LENKA M.

VIKTOR M.

FRATIŠEK

N. KÁRČÍ

E F Č A

N. ŠTĚPA

KUKAČKA

SLUNÍČKO

N. - DANIEL

P. OČKO

ŠMOULINKA

PAVEL P. - VÍTEK P.

KLÁRA P. KRÁLÍČEK

KUCHŤA - ADAM P.

ADAMOS - TOMÁŠ P. PŠENDA
- TEREZA P. - MICHAELA R. MYŠKA - MICHAELA R. - MICHAELA Ř. LASKONKA - MATĚJ S. - JAKUB S. KUBAJS - KRYŠTOF S. KRTEK - MATĚJ S. ZTRATIL
- LIBOR S. - NELA S. - ELIŠKA S. - MATĚJ S. - DANIELA S. LADY - DIANA S.
DÁJA - JAROSLAV Š. ČENDA - VÁCLAV Š. PUŠTÍK - JAROSLAVA Š. B.J. - LUDMILA Š. VEVERKA - NINA Š. - RICHARD Š. KEKRK - MICHAL Š. FERENC WIRGILL - PETRA Š. ŠUKYNA - TEREZA Š. ALFONS - VERONIKA Š. - LUBOMÍR Š.
- KATEŘINA Š. - ANEŽKA U. CIBULKA - ELIŠKA U. TERMOSKA - ŠÁRKA U. - DANIEL V. HAD - JAN V. CÍTA - DAVID V. - VERONIKA V. - BŘETISLAV V. - JAKUB V. LASIČKA - JAKUB V. DOKTOR - MATĚJ V. SESTRÍČKA - BERNARD V. BEBULA - TEREZA V. - DENIS V. OPIČÁK - JAN W. - KATEŘINA W. ŠKUBÁNEK - LUKÁŠ Z. - JAN Ž. - ANDREA Ž.

HRDĚ DO DALŠÍ STOVKY

134 JMEN DĚKUJE VŠEM, KTEŘÍ SE MINULÝCH
100 LET ZASLOUŽILI O TO, ŽE MŮŽEME
SPOLEČNĚ SKAUTOVAT.

KOPRD - DENISA K.
PETR K. - MAREK K.
VIKTORIE K. VIKI
TOMÁŠ L.

JITKA L. - JAN L.

VYDRÝSEK

P Í S K L E

O P I Č Á K

M. KAREL

EVA N.

ŠTĚPÁNKA

ELIŠKA N.

LENKA N.

SANDRA

N. - ANNA

PAVLÍNA P.

PETRA P.

K V Í T E K

KATEŘINA P.

ADAMOS - TOMÁŠ P. PŠENDA

ADAMOS - TOMÁŠ P. PŠENDA
- TEREZA P. - MICHAELA R. MYŠKA - MICHAELA R. - MICHAELA Ř. LASKONKA - MATĚJ S. - JAKUB S. KUBAJS - KRYŠTOF S. KRTEK - MATĚJ S. ZTRATIL
- LIBOR S. - NELA S. - ELIŠKA S. - MATĚJ S. - DANIELA S. LADY - DIANA S.
DÁJA - JAROSLAV Š. ČENDA - VÁCLAV Š. PUŠTÍK - JAROSLAVA Š. B.J. - LUDMILA Š. VEVERKA - NINA Š. - RICHARD Š. KEKRK - MICHAL Š. FERENC WIRGILL - PETRA Š. ŠUKYNA - TEREZA Š. ALFONS - VERONIKA Š. - LUBOMÍR Š.
- KATEŘINA Š. - ANEŽKA U. CIBULKA - ELIŠKA U. TERMOSKA - ŠÁRKA U. - DANIEL V. HAD - JAN V. CÍTA - DAVID V. - VERONIKA V. - BŘETISLAV V. - JAKUB V. LASIČKA - JAKUB V. DOKTOR - MATĚJ V. SESTRÍČKA - BERNARD V. BEBULA - TEREZA V. - DENIS V. OPIČÁK - JAN W. - KATEŘINA W. ŠKUBÁNEK - LUKÁŠ Z. - JAN Ž. - ANDREA Ž.

OTUŽILCI ESKIMO CHLUMEC – ZIMNÍ TRÉNINKY

Vážení čtenáři,

v době, kdy čtete tyto řádky, je pravděpodobně již letní počasí a život se už možná vrací do běžných kolejí. Nyní, koncem dubna, na konci otužilecké sezony, bych se s vámi rád podělil o informace z naší činnosti v době zimního období. Dopřejte si tedy malé ochlazení.

Po ukončení naší podzimní sezony na chlumeckém koupališti, o které jsme již informovali v lednovém čísle, pokračovalo naše otužování na venkovních vodních plochách, zejména jezer Pamětník a Obědovice. Přesto, že zima nebyla nijak závažná, tak jsme se přece dočkali i příjemně nízkých teplot vody a měli jsme možnost si zaplavat mezi ledovými krami. Naše činnost byla nadále intenzivní, scházeli jsme se minimálně 2x týdně a přibývali také další otužilci. Kromě běžného otužování jsme uspořádali i několik tematických otužovacích akcí a také dva otužilecké pochody s názvem „Výplavování řízků“. Při nich jsme šli pěšky z Chlumce na Pamětník, kde proběhla koupel s následným lehkým občerstvením, a poté jsme šli zpět do Chlumce, kde již byla zamluvena restaurace La Putika pro příjemné zahřátí na závěr našeho putování. První pochod proběhl 28. 12. 2019 a druhý 22. 2. 2020, ten byl zároveň oslavou výročí našeho prvního otužileckého počínu. Rovněž jsme se zúčastnili společného výletu s otužilci z HK na koupel v Mumlavských vodopádech a dále republikových soutěží v zimním plavání, kde si člověk, lezoucí do vody s párou u pusy, připadal mezi cca dvěma stovkami dalších nadšenců alespoň na chvíli normálně :). Rovněž jsme osobně podpořili medializovanou akci „Zimní pláž Jára Cimrmana“ v Novém Bydžově, kdy tento vynález našeho génia měl sloužit především pro zemědělce, kteří nemají v letním období na koupání čas.

Bohužel, v nejlepším rozkvětu jsme byli nuceni naši společnou činnost po 15. březnu 2020 z důvodu karantény ukončit a do současného konce otužilecké sezony jsme se otužovali jen individuálně, případně v párech v rámci povolených vycházek do přírody.

Na závěr, z našeho pohledu úspěšné sezony, děkuji všem otužilcům za společné chvíle strávené plaváním v ledové vodě i posléze protřesené na břehu a také všem, kdo nám po-

máhali, či poskytli jakoukoli podporu. Věřím, že se na podzim, až začne nová sezona, sejdem opět v plné sestavě a našim společným aktivitám snad nebude nic bránit.

Inzerce

Ukázku některých teplot můžete vidět na přiložené tabulce. O naší činnosti pravidelně informujeme na FB stránkách Eskimo Chlumec, kde lze nalézt i mnohem více fotografií a popisu našich akcí.

Místo	Datum	Vzduch °C	Voda °C
Pamětník	28. 12.	- 1	2
Pamětník	5. 1.	1	3

Nový Bydžov	11. 1.	5	4
Harrachov	26. 1.	- 3	0
Praha - Braník	1. 2.	14	4,9
Pamětník	22. 2.	12	6
Obědovice	15. 3.	10	7

Vodě zdar a té studené obzvlášť.

Za Eskimo Chlumec

Josef Ulrich

Klub českých turistů, odbor TJ Sokol Chlumec n. C.
ve spolupráci s PS Táborník Chlumec n. C. vás zvou na

18. ROČNÍK PUTOVÁNÍ OKOLÍM CHLUMCE N. C. DNE 20. ČERVNA 2020

Start a cíl: pod sokolovnou – klubovna KČT

vyrážíme od 7.30 hodin a končíme v 17.00 hodin

Startovné: pro všechny trasy jednotná částka 20 Kč

Putování se koná za každého počasí, na vlastní nebezpečí.

Všechny trasy vedou přes les a kolem rybníka, kde jsou pro děti připravené soutěže.

Cyklotrasy: 43 km, 20 km

Pěší trasy: 7 km, 12 km

Stolní tenis po sezoně 2019/2020

Z důvodu mimořádné situace v ČR byly ukončeny předběžně soutěže ČAST. V rámci krajských soutěží se stihlo odehrát 18 kol z 22 kol. V rámci okresních soutěží se odehrálo 20 kol z 22 kol. Pouze pro sezonu 2020/2021 se zřejmě rozšíří počet družstev v divizi A KP1 na 14 družstev. To znamená, že, letos postupují čtyři družstva z KP1 do divize A a z divize A padají dva. Z KP1 a KP2 nikdo nepadá. Do skupiny KP2 A i B postupují celkově čtyři družstva z okresů.

Chlumec nad Cidlinou A (KP1), Krajský přebor 1. třídy

Za A tým nastoupili: Petr Kycelt (25:32), Martin Kycelt (25:30), Jakub Kycelt (29:20), Roman Šedivý (27:19), Michael Cudlín (7:6) a Josef Jiříčka (2:4).

Tabulka:

Pořadí	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	Jiskra Nový Bydžov	18	15	0	3	0	164:89	48
2.	TJ Dvůr Králové n. L.	18	13	1	4	0	165:105	45
3.	Baník Vamberk	18	11	2	5	0	167:116	42
4.	DTJ-Slavia Hradec Král. D	18	11	0	7	0	142:105	40
5.	TTC KB Vrchlabí	18	10	1	7	0	152:119	39
6.	Sokol Chlumec n. C.	18	9	1	8	0	137:127	37
7.	Sparta Úpice	18	9	1	8	0	125:150	37
8.	Sokol České Meziříčí	18	9	0	9	0	135:130	36
9.	Sokol Nemyčevy	18	6	0	12	0	114:147	30
10.	Sokol PP Hradec Král. 2 E	18	5	0	13	0	111:155	28
11.	Tatran Hostinné D	18	4	1	13	0	91:156	27
12.	Sokol Stěžery B	18	2	1	15	0	67:171	23

Chlumec nad Cidlinou B (KP2 A), Krajský přebor 2. třídy

Za B tým nastoupili: Jakub Kycelt (39:17), Pavel Kycelt (17:36), Josef Jiříčka (30:31), Jaroslav Skřivan (25:27), Lukáš Kycelt (2:7).

Tabulka:

Pořadí	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	Salamandr Hradec Králové	18	15	2	1	0	174:86	50
2.	TJ Lázně Bělohrad	18	14	0	4	0	167:81	46
3.	TJ Nová Paka B	18	11	2	5	0	156:126	42

4.	Sokol Jar. - Josefov 2 C	18	8	4	6	0	148:142	38
5.	TJ Trutnov - Poříčí	18	7	5	6	0	154:133	37
6.	DTJ-Slavia Hradec Král. E	18	8	3	7	0	139:123	37
7.	TJ Dvůr Králové n. L. B	18	9	1	8	0	138:140	37
8.	TJ Jičín B	18	7	3	8	0	138:150	35
9.	Sokol Chlumec n. C. B	18	8	1	9	0	134:142	35
10.	Jiskra Hořice	18	3	3	12	0	107:162	27
11.	Sokol Chomutice	18	4	1	13	0	108:162	27
12.	TTC KB Vrchlabí B	18	1	1	16	0	61:177	21

Chlumec nad Cidlinou C (OP3), Okresní přebor 3. třídy (Jičín)

Tabulka:

Pořadí	Družstvo	PU	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	TJ Sokol Nemyčevy C	20	17	1	2	0	246:112	55
2.	TJ TK Žlunice A	21	13	4	4	0	230:148	51
3.	TJ SOKOL Stará Paka C	21	11	5	5	0	212:166	48
4.	TJ Jiskra Hořice C	20	11	2	7	0	199:161	44
5.	TJ Sokol Chlumec n. C.	21	10	2	9	0	189:189	43
6.	TJ Sokol Železnice B	20	9	3	8	0	192:168	41
7.	TJ Jičín E	20	6	8	6	0	186:172	40
8.	TJ Lázně Bělohrad D	21	7	4	10	0	172:206	39
9.	SK Miletín B	21	6	5	10	0	166:212	38
10.	TJ Sokol Rožkopov A	20	8	1	11	0	171:189	37
11.	TJ Sokol Rovensko B	21	2	3	16	0	120:258	28
12.	TJ Sokol Úbislavice	20	2	4	14	0	129:231	28

Za C tým nastoupili: Lukáš Kycelt (49:31), Jan Koniček (33:39), Jan Havlín (57:23), Zdeněk Veselý (17:50), Michal Leden (8:11), Josef Zelenka (1:8), Petra Kyceltová (0:5).

Mládež

Mládež se během sezony zúčastňovala bodovacích turnajů v rámci kraje.

Lukáš Kycelt (Chlumec) s Dominikem Skákalem (DTJ HK) se společně umístili na třetím místě ve čtyřhře krajských přeborů mladšího žactva v Dobrušce 16. 2. 2020.

Oddíl stolního tenisu Chlumec nad Cidlinou
Mládež 2019/2020
Tomáš Tureček, Lukáš Pohanka, Martin Vávra, Adam Kavalír, Tobiáš Skřivan, Ondřej Doležal

V září oddíl nabírá děti do kroužku stolního tenisu. Tréninky pondělí a pátek od 17 h. do 19 h. V případě zájmu napište na e-mail: mkycelt@centrum.cz.

Za oddíl **Martin Kycelt**

Inzerce

Inzerce

Město a jeho ulice (21)

Ulice **V Lipkách** směřuje ze Zapče podél Cidliny směrem do Luhů. Úpravy ulice zčásti uhradila firma Bikers Crown. Pojmenování vzešlo ze starého názvu cesty podél Cidliny. Pro část, která je dnes zastavěna, se používalo označení U Starých sádek. Dlouho se zde také počítalo s výstavbou koupaliště.

-ijv-

Ulice V Lipkách směřuje k železničnímu mostu a do Luhů

Chlumecký měšťanský ostrostřelecký sbor (5)

Národní garda 1848

Ztráta střelnice velmi oslabil veškeré spolkové aktivity. Část z nich však byla přesvědčena, že získají střelnici novou, když městská rada, ve snaze hladce získat náhradu za zrušenou nemocnici, jim zřejmě slibovala mnohé. Připomenutí ale ještě jedno období, které bylo poznamenáno útlumem aktivit ostrostřeleckého sboru s řadou nevyjasněných okolností. Přišel revoluční rok 1848, který byl vyvolán bojem o politickou moc mezi feudály a nově nastupující buržoazií. Do Prahy se dostaly ohlasy revolučních událostí z Vídně, ale zejména z Paříže, Itálie i Německa, ale projevil se také české národnostní požadavky. V Chlumci, jak připomíná Klemens, byl poklid. Do myšlení ostrostřelců však zprávy o pražských událostech vnesly rozpory. Nové přicházející revoluční myšlenky se dostávaly do rozporu s jejich protektorem, feudálem Oktaviánem Kinským i vlastním konzervativním založením. Ani činorodý hrabě nevěděl, jak se zachovat. Podpořil vznik Národní gardy pod vedením Jana Kobera, když za ním přijel jeho švagr a vyprávěl mu o dění v Praze, začal se od revolučního dění odvracet. Možná k tomuto postoji přispělo i revoluční vření na venkově, když rolníci očekávali příslibené zrušení roboty. Z Chlumecka dokonce odešla Národnímu výboru (ve který se změnil tzv. Svatováclavský výbor, který stál v čele českého revolučního hnutí) petice stěžující si na bídu a za přidělení pozemků. Členem Národního výboru měl být také dramatik a chlumecký rodák V. K. Klicpera. Národní garda se vytvořila z části ostrostřelců a chtěla dění v Praze podpořit svou účastí. V Hartmanově a Franckově knize, (autoři jako svůj zdroj uvedli Sborník archivu MV), se uvádí, že chlumecká garda měla 344 členů. Při porovnání s jinými daty nepředpokládám, že to bylo možné. NG organizovala sbírku potravin pro Prahu mezi měšťany, když místní pekaři odmítli napéci chleba. Spolu s novobydžovskou gardou a dalšími občany z okolí se vydali na cestu do Prahy, napomoci vypuknutému

povstání, ale z Týnce nad Labem, kde již měli dráhu, se vrátili, když se dověděli, že vojáci uzavřeli do Prahy všechny přístupy. Události rozpoltilo myšlení všech. Konzervativnější měšťané si nepřáli změnu, respektovali současnou moc a ještě na dlouhou dobu byli rakouskými vlastenci. Revoluční rok 1848 přesto přinesl některé významné změny i do Chlumecka. Majitel panství dokonce rozeslal rychtářům z obcí na jeho panství dopisy s přísliby snížení roboty a poddané žádal o pomoc při polních pracích. Zrušením poddanství a roboty zanikla pravomoc patrimoniálních úřadů a reforma veřejné správy přinesla vznik nové územní organizace, nových úřadů státní i obecní správy, kterým byli podřízeni i feudálové. Tato změna se projevila také v Chlumci, který byl sídlem rozsáhlého panství, jehož politický význam zanikl. Na dalších sto let se město stalo sídlem okresního soudu a téměř osmdesát let zastupitelského okresu. V polovině století byla vedle cukrovaru založena „železná továrna“. Její očekávaný rozvoj se však již počátkem minulého století, poté co továrnu mladý Frič převlkl ke krachu, zastavil. V šedesátých letech dal Oktavián vybudovat nový pivovar na místě sousedícím s první ostrostřeleckou střelnici. Ten byl zrušen v roce 1949. Činnost ostrostřeleckého sboru, vyvolanými rozpory mezi ním a Oktaviánem Kinským, který ztratil svůj dosavadní vliv a rozpory uvnitř sboru samotného, byla oslabena. Přízeň a patronát vrchnosti se omezila pouze na církevní a rodinné slavnosti, větší podporu museli získávat od městské rady. Chlumecká národní garda, jak uvádějí autoři Francek a Hartman, nebyla revolučním orgánem. Mimo to, že se vypravila na pomoc Praze, drželi ostrostřelci od 14. července každodenní pořádkové služby o síle šesti mužů, jak je uvedeno v dokladu podepsaném velitelem Janem Kobrem, uloženém v hradeckém archivu. V roce 1849 se zástupci chlumecké národní gardy přihlásili k účasti na setkání národních gard Bydžovského kraje v Nové Pace, které skončilo deklarovaním požadavku na zachování rakouského císařství, uznání národnostní rovnoprávnosti a ústavních

svobod. To zřejmě byl poslední počín národní gardy v našem městě. Její část se opět přeměnila v ostrostřelecký sbor, který musel usilovat o novou důvěru spoluobčanů i přízeň a podporu ze zámku.

Když ostrostřelci přišli o střelnici a klubové místnosti, došlo k útlumu jejich činnosti, i když ještě v roce 1895 získali od rodiny zakladatele sboru Jana Kobra nový spolkový prapor. S tím byla spojena slavnost jeho svěcení v září. Poslední zelený a bílý prapor, obšitý zlatými třásněmi, 166 cm x 116 cm, byl z hedvábí. Na předním zeleném poli byl ozdoben znakem města, na druhé straně v bílém poli věnovací nápis dárce Excellence, polního zbrojmistra, svobodného pána z Kobru a sestry Vilemíny. Tmavá žerď byla ukončena pozlaceným kopím. Několik aktivních ostrostřelců zánik spolku nedopustilo. Na počátku století se jeho činnost zaměřila na získání nové střelnice včetně vlastní spolkové místnosti. Vedle pomoci obce se ostrostřelci snažili vlastními silami shromáždit dostatek prostředků k realizaci svého záměru. Podle dalšího jednání patřil

Přepis do čitelné němčiny:	Český překlad:
In Nationalgarde Angelegenheiten.	V záležitostech Národní gardy.
Löbliches Magistrat.	
Von Seite der hierortigen Nationalgarde wird beabsichtigt für die Stadt Prag und dortgegens befindlichen Nationalgarden einen Trentposten mit Brod /rosuěj: Brot/ zu übersenden, nálezavé poselství s chlebem odeslati.	Se strany zdejší Národní gardy se zamýšlí pro město Prahu a v tamní krajině se nacházející Národní gardy naléhavé poselství s chlebem odeslati.
Da sich die hierstädtischen Bäcker weigern die Verbackung zu übernehmen, so wird hiermit das Anspruchen erstattet, die hiesiger Einwohner die sich zu diesen Geschäfte herbeilassen wollen, durch öffentliche Kungmachung mittels Trommelschlag auffordern, und die betreffenden an die den Nationalgarde - Verwaltungsrath anweisen zu wollen.	Jelikož se zdejší pekaři zdráhají převzítí spečení, podává se tímto žádost, zdejší oběma obyvatele, kteří by se k této činnosti chtějí uvoliti, veřejným vyhlášením bubnem /ros.: vyhubnovním/ vyzvatí a dotýně na správní radu Národní gardy odkázati.
Nationalgarde Commando zu Chlumec 16. Juni 848.	Velitelství Národní gardy v Chlumci 16. června 848.
Kober m. prop.	Kober, vl. r.
Na rubrice spisu připsáno:	/překlad, přibližně doslovný, zastaralým slohem, jak se v té době psávalo. V dnešní spisovné češtině by byl překlad volnější /
Die Aufforderung wird durch den Trommelschlag veranlasst - aufzubehalten. am 20. Juni 848.	Vyzvání bylo vyhubnováním opatřeno - provedeno. dne 20. června 848.
Svoboda	Svoboda.
Poznámka: Josef Svoboda, pocházející z Černošic, byl právě skoušeným radním.	
přeložil Klemens	

Klemensův překlad žádosti Národní gardy 1848 o povolení sbírky, když pekaři nechťejí péci chleba potravín (SOKA Hradec Králové)

vybraný pozemek Na Františku hostinskému Jiřímu Terciánovi. Sbírký na stavbu spolkového objektu se konaly při různých příležitostech a v pamětní knize jsou zaznamenány finanční příspěvky různých celebrit. Jako zakládající dárce je zde například uveden Zikmund Kozelka, ale jako přispěvatel hradecký biskup Doubrava, okresní hejtman, hrabě Zdeněk Kinský a hraběnka Jiřina, pán z Kobru, místní společnost řezníků a jiní. Zikmunda Kozelku ostrostřelci jmenovali čestným setníkem. Ostrostřelci také žádali městskou radu o náhradu dluhu, když se zřejmě podíleli na koupi střelnice. Městská rada odpověděla, že takový dluh, pokud vůbec vznikl, je dávno promlčený. Po několika tahanicích se město zavázalo uhradit částku 400 K a setník potvrdil přijetí této částky dokladem, který je uložen ve sbírce městských archiválií ulože-

né v SOKA v Hradci Králové. Slavnostní otevření nové střelnice za účasti mnoha hostů místních i ostrostřeleckých sborů z jiných měst se uskutečnilo 8. srpna 1909. Střelnice, podobně jako dřívější, sestávala ze dvou objektů: vlastní dřevěné střelnice a spolkovou místnost s výčepem, na který získal licenci setník a hostinský Jiří Tercián rok po otevření střelnice. Byla to opět velká sláva s četnými hosty z mnoha přátelských sborů. Průvod odešel od Liverpoolu, nakonec dorazil až ke střelnici, kde slavnost pokračovala. Ještě před válkou byly přijaty nové stanovy spolku ostrostřelců. Také nová střelnice se stala nedělním výletním místem a František jím byl dlouho po zániku ostrostřelců. Četná setkání zde připravovaly politické strany, dělnické spolky, také Okrašlovací spolek, ale i jiné korporace. Již v roce 1910 zde měli svoje setkání (výlet) místní sociální demokraté. Na František se konaly školní výlety i kratší vycházky. V zimě se zde konaly sánkařské závody, pak dlouho, až do druhé poloviny minulého století, se zde pájily čarodějnice, někdy zakrývané pod označením ohně

Ostrostřelci před novou spolkovou místností střelnice Na Františku (z archivu Jana Doudy)

míru v předvečer 1. máje. František byl dlouho mnoho významným středobodem společenských setkání. V roce 1912 měl chlumecký sbor ostrostřelců 36 členů. Ve válečném roce 1915 je okresní hejtmánství vyzvalo k zajištění vojenské přípravy mládeže. Následující události přinesly ochabnutí všech aktivit spolku a přispěly k úplnému ukončení činnosti hned po skončení války. Sbor se nescházel nejen ke společným cvičením, ale bylo obtížné, aby se členové vůbec sešli. Navíc se mezi sebou rozhádali, konec konců i mezi obyvateli panovala „blbá nálada“, po válce nebylo co jíst. Svého setníka Jiřího Terciána podezírali, že se z činnosti spolku chtěl obohatit a přivlastnit si některé artefakty. Někteří mu vyčítali, že se v jeho hostinci scházejí levicově zaměřené politické strany a dělnické spolky, dokonce zde založili svou stranu komunistů. Ostrostřelci Terciánův hostinec (čp. 39/III), jako spolkovou místnost, poté, co přišli o vlastní střelnici Na Krašově, opustili a přesunuli se do nové střelnice Na František. Poslední spolkovou místností byla, zejména pro Pohřební bratrstvo, vedle střelnice Na Františku, klubovna U Jelena na náměstí. Jak již bylo uvedeno, ostrostřelci měli vlastní uniformovanou hudbu, která přispívala k lesku jejich slavností a přiváděla na ně i širokou veřejnost. Hudebníci však nebyli vždy členy spolku, a aby vůbec mohli veřejně vystupovat, musel kapelník shánět další muzikanty, kteří nebyli „jeho“. Ti obvykle nehráli jen za pivo a spolkový pokladník musel hudebníkům něco poplatit. To byla jedna z příčin několika roztržek mezi kapelníkem

(SOKA Hradec Králové)

a setníkem. Jednou dokonce se kapelník Jan Vošoust zcela s ostrostřelci i s částí hudebníků rozešel a setník musel hledat náhradu u kapelníka Sedláčka ve Vápně. Po čase se kapelník Vošoust vrátil opět s plnou parádou. S kapelníky to u nás nebylo vždy jednoduché. Na rozdíl od současnosti bylo muzikantů plno a velké dechové orchestry byly nejméně dva. Počátkem minulého století spolu soutěžili kapelníci Vošoust, který hrával ostrostřelcům, a mladší František Krejčík, jehož služby využívali hasiči a ostatní spolky. Jan Vošoust přestal

kapelníčit v roce 1907, ale ještě předtím poslal Krejčík stížnost na svého rivala, že ho nechce pustit hrát Josefům. Jak vyplývá z následujícího popisu, situace se brzy obrátila. To hudebníci chodili od domu k domu, kde nějaký Josef bydlel, a každému zahráli. Za kolik, to nevím, ale zadarmo to nebylo. Již před časem jsem o muzikantské rivalitě psal, ale ještě se k ní vrátím. V archivu je uložen anonymní dopis příznivce kapelníka Vošousty: „Vážený pane, poněvadž sme se dozvěděli, že na Josefa páni ze šosácké radnice Vám hrát po domech dovolili a p. Vošoustovi to zakázali, radíme Vám, Vy národní slone, abyste se nepovažil na ten den hrát, nebo se podivíte, co vás to bude stát. Proč vokrádáte starýho kapelníka, který už tak dlouho slouží, vo vejdelek...“ Chyby v prepisu jsem

Střelnice Na Františku (foto z archivu Jana Douďy)

neopravoval. Když skončil Jan Vošoust, přibrali ostrostřelci a pohřební bratrstvo kapelníka Hrušku. Ten zemřel v roce 1931. Kapelníci se také často přeli, kdo bude hrát na oslavách 1. máje. Zájem byl o ranní budíček městem, ale také o pozdější koncerty na náměstí. Bývali u Klicperova pomníku nebo u Majorátu. Také naši dědové byli rádi veselí, i když na chleba mnohdy neměli. Ostrostřelecké slavnosti s průvodem a hudebním doprovodem na střelnici byly jednou z příležitostí.

-ijv-

(SOKA Hradec Králové)

Inzerce

Paměti chlumeckého kantora Františka Šolce a hraběcí stavitel Míča (1)

Chlumecké školy patřily k nejstarším mezi venkovskými městy. Plejádu chlumeckých kantorů, kteří vyšli ze staroslavné Karlovy univerzity i to, kde školy hledaly svůj útulek, popsal Karel Khun ve svém díle Dějiny a kulturní obraz města Chlumce nad Cidlinou. Jedním ze zdrojů jeho bádání, ale také dalších badatelů a vůbec pro poznávání chlumecké historie, jsou zápisky kantora Františka Šolce. Také mě bádání ve starých spisech i nových knihách různých autorů knih o chlumecké minulosti přivedlo k jeho jménu. Uvedení autorů často zdroj svých znalostí blíže neuváděli, zřejmě čerpali z práce Karla Khuna. Velmi mě zajímalo, kde se tyto Šolcovy zápisky nacházejí, když nejsou v místních archívích fondech. Přesto, že jsem Khunovu a Novákovu knihu (na spoluautora Leopolda Nováka, také místního učitele, se často zapomíná) prolistoval několikrát, zřejmě jsem byl nepozorný, protože bych přišel na autorovo poděkování za zapůjčení zápisků konzervátorovi v Čáslavi Klimentu Čermákovi. Ale to již uběhlo celé století. Bude toto dílo ještě v Čáslavi, když tam nesídlí žádný archiv? Udělal jsem pokus a obrátil

né, historiky často citované badatelky, se zájmem o bývalý Čáslavský kraj včetně Kutné Hory.)

Odměnou za vynaložené úsilí mně bylo, že jsem konečně mohl listovat ve zřejmě nejobsáhlejší ručně psané autentické chlumecké kronice z první poloviny 18. století, která

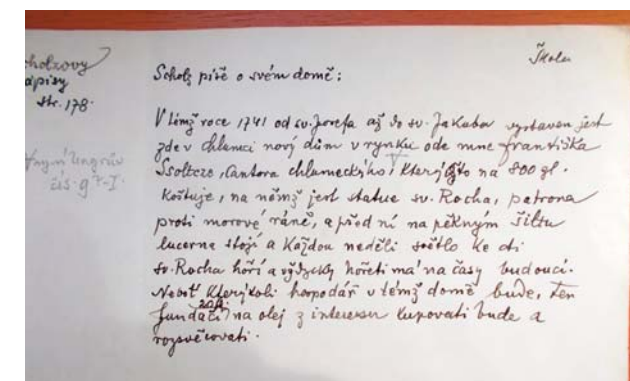
Paměti chlumeckého kantora Františka Šolce jsou v čáslavském muzeu

Nejobsáhlejší chlumecká kronika Paměti chlumeckého kantora Šolce je uložena v Městském muzeu a knihovně v Čáslavi. Na obrázku je tamní radnice s náměstím

se na okresní archiv v Kutné Hoře a měl jsem štěstí. Ozvala se mně paní PhDr. Jana Vaněčková, zástupkyně ředitele, která dříve pracovala v městském muzeu v Čáslavi se sdělením, že předmětná archiválie se stále nachází na tomto místě, kam ji zřejmě získal jeho spoluzakladatel, v Khunově práci jmenovaný Kliment Čermák. Uvědomil jsem si, jak to dřívější badatelé měli obtížné, když po ruce neměli internet ani telefon. Mně nezbylo, než se za Šolcovými zápisky vypravit do Čáslavi. (Paní dr. Vaněčková patří mezi význam-

stála za mnohým poznáváním budoucích badatelů. V Čáslavi je uložena pod názvem Paměti chlumeckého kantora Františka Šolce 1725–1750. Z tohoto jarního setkání 2019 jsem měl opravdovou radost. Ve sbírkovém archívním fondu města Chlumec nad Cidlinou, uloženém u Státního okresního archivu v Hradci Králové, jinou tak obsáhlou kroniku nenajdeme, jsou zde zápisy několika dávných kronikářů, zejména bývalých měšťanů a radních, zahrnující krátké období na několika stránkách. Úmysl psát kroniku měl například radní Jiří Klicpera, ale také skončil velmi brzo. Povinnost psát kroniky byla stanovena zákonem až po roce 1918, kdy

Výpisek ze Šolcovy kroniky z pozůstalosti Karla Khuna

to obcím uložil jeden z prvních zákonů nové republiky. Šolcovy zápisky mají 517 stran sešitového formátu, které byly knižně svázané. Současný stav odpovídá jejich stáří a pro dal-

ší uchování by si zasloužily zásah restaurátorů. K tomu ale zřejmě v nejbližší době nedojde, neboť se muzeum potýká s nedostatkem prostředků a potřebuje je i pro další sbírkové předměty významné pro město. Snad lze uvažovat alespoň

Statue sv. Rocha je dnes
v chlumeckém muzeu,
původně u domu Františka Šolce

Paměti
v původní vazbě
jsou uloženy
v čáslavském muzeu

s pečlivou digitalizací, jak ukládá současný zákon. Naše muzeum dosud žádnou kopii kroniky nevlastnilo, ale jeho vedoucí, paní Krátká, s čáslavským muzeem projednala chybějící archiválii doplnit a dnes může naskenovaná práce případným badatelům posloužit i v Chlumu. Šolcova kronika je psána převážně česky, začíná rokem 1725 a končí jeho úmrtím v roce 1750. V zápiscích se prolínají místní události s děním v tehdejší monarchii i ostatní cizině. Ty jistě kronikář sám nezažil a dostaly se k němu ze zpráv, které do Chlumce přinášeli ze světa různí pocestní. Zápisky jsou srozumitelné s velkou trpělivostí jen pro poučené současníky. Sám jsem zatím využil jen výpisky z pozůstalosti Karla Khuna, které jsou v jeho osobním archivu, uloženém v SOKA v Hradci Králové. Hodně pozornosti věnoval autor první slezské válce a bitvě Prusů s Rakušany u Chotusic, která nakonec skončila pro Rakousko ztrátou Slezska. Po nástupu Marie Terezie na trůn chtěla ostatní tehdejší Evropa co nejvíce oslabit její moc a Rakousko bylo donuceno bojovat nejen s Pruskem, ale také se Španělskem, Francií, Sasy a Bavorsy za přímé i nepřímé pomoci dalších. Války vstoupily do dějin pod souhrnným označením války o rakouské dědictví. Obojí armády zanechaly značné škody na Chlumecku, požáry, vydrancované úrody i jednotlivá obydlí s následnou, téměř nesnesitelnou kontribucí. Po vítězném tažení se na náměstí setkal mocný pruský panovník Bedřich s chlumeckým feudálem Leopoldem Kinským. Také tyto události Šolc popsal ve své kronice. V jeho pamětech jsem zatím jen letmo listoval, snad se k nim ještě vrátím a jistě i další badatelé. Čerpal z nich před sto lety i chlumecký děkan Karel Khun. V Čáslavi je také uložen děkanův dopis tamnímu muzejnímu správci Klimentu Čermákovi (Vaše Blahorodí, velectěný pane, napsal, že s oslovením si nevím rady, když neví, zda také není c.k. konzervátorem) z roku 1911 se žádostí o zapůjčení knihy, jak potvrzuje text v knize Dějiny a kultur-

ní obraz města Chlumeck zřejmě k nějaké dohodě došlo. V dopise Čermákovi děkan popisuje pobyt kantora Šolce (někde také Franze Scholtze, Scholze) v Chlumu nad Cidlinou. František Šolc přišel jako subkantor ze Žiželic (snad kolem roku 1730 a kroniku zřejmě dopisoval zpětně). Podle jeho dalších kroků je zřejmé, že se zde minil usadit trvale. Nejprve zakoupil zahradu v dnešní Rooseveltově ulici, kterou následně opět prodal, aby opakovaně směnil své obydlí. Na náměstí, když se již stal kantorem, snad v roce 1741 vystavěl zcela nový dům, později č.p. 9, který v 90. letech minulého století, ale již po další přestavbě, byl stržen a postaven nový objekt pro Komerční banku. Dnes je zde vietnamský obchod. V průčelí svého domu s kamenným štítem umístil Šolc sochu sv. Rocha, kterou dodnes můžeme spatřit v městském muzeu v Loreti. Sv. Roch byl dříve nejoblíbenějším patronem proti moru, který stále hrozil, a naši předkové ho neuměli léčit. Každou neděli a svátek před domem rozžínali olejovou lucernu, a dokonce tím zavázali i další majitele. Jak dlouho to noví smlouvou zavázání majitelé činili, nevíme, ale když Karel Khun do domku přišel po sto padesáti letech, našel statui zastrčenou na ponku zámečnické dílny, která zde byla později zřízena. Poté sv. Rocha nejprve umístil na farní zahradě, potom přišel do parku u kostelíka Nejsvětější Trojice a se současným umístěním v Loreti jste se již seznámili. Zdá se, že nouzí, jako jiní kantorů, Šolc v té době, netrpěl. Vedle kantořiny byl varhaníkem v obou chrámech a uměl si i dále přivydělat například zpěvem o významných svátcích. Zřejmě také působil v Literátském bratrstvu. Podle soupisu obyvatel z roku 1743, který je ve sbírce chlumeckých archiválií ve Státním okresním archivu v Hradci Králové, měl s manželkou Alžbětou 3 děti: dceru Mařenu (Magdalenu), které bylo v tomto roce 7 let, syny Františka (4) a ročního Václava.

V době jeho učitelování byla škola (po požáru v dnešní úzké části Čelakovského ulice) zřízena naproti kostelu na náměstí v místech dnešního č.p. 18/I, kde je v posledních letech masna. V Klemens toto místo ve svých Letopisech nezmiňuje. Po celé jižní straně náměstí byl až do poloviny 19. století hluboký příkop. Měl dokonce být tak hluboký, že když jednou v zimě malý Kostkův klouček ze sousedství staré vyhořelé školy spadl pod led, se podle Šolcova svědectví utopil. Také tuto školu postihl opakovaně oheň a nová byla postavena na místě staré městské šatlavy (později č.p. 46), v místě dnešního dvora hotelu Grand a penzionu U Vacků po roce 1774. V této škole se vyučovalo až do druhé poloviny dvacátých let 19. století, kdy hrabě Leopold Kinský nechal postavit školu v místech starého vojenského špitálu na rohu dnešní Palackého a Rooseveltovy ulice. Kantor a kronikář Šolc měl podle Karla Khuna vynikající znalosti tehdy dostupné historické literatury, například Hájkovy České kroniky a dalších knih. Vynikal nad ostatní chlumecké učitele své doby, byl oblíben, stal se dokonce radním. Jeho největší zásluhou je, že, přestože se dopouštěl ve svých zápiscích řady nepřesností, na některé upozorňoval již Karel Khun, zanechal své kronikářské dílo pro budoucí generace. Nadále se s oskenovanými Paměti badatelé budou moci seznámit v našem muzeu. Vlastní spekulaci, jak Šolcovy paměti souvisí s hraběcími stavitelem Josefem Mičou, jsem ponechal na příští pokračování.

-ijv-

PRAŽSKÉ JARO (3)

Karel Richter

(čtení na pokračování)

Vývoj událostí v Československu se silící nápravnou tendencí začal zneklidňovat varšavské spojence. Moskevské vedení L. I. Brežněva i stranické a vládní špičky NDR, PLR, BLR a nakonec i Kádárovy MLR počaly varovně poukazovat na pravcové nebezpečí vytvářející hrozbu kontrarevoluce. Podstatou jejich znepokojení byl však strach, aby se československá reformní náklaza nerozšířila do jejich zemí ke škodě jejich osobních mocenských pozic a koneckonců i strategických zájmů a plánů Moskvy a jí podřízené Varšavské smlouvy. Na vlastnictví Československa si moskevští strategové nadmíru zakládali, jak dosvědčuje prohlášení sovětského ministra obrany z té doby maršála Grečka: „Socialistické Československo nikdy nikomu nedáme. Československo je důležitým strategickým bodem ve střední Evropě. Ztratit ho by znamenalo anulovat výsledky druhé světové války.“

Bylo zřejmé, že při reformním účtování s představiteli svrženého režimu a důsledky jejich neblahého vládaření bude nutné vyvarovat se všeho, co by Sovětům a jejich varšavskosmluvním

vazalům potvrzovalo jejich obavy. Zkorumpanost a neudržitelnost předchozích politickomocenských poměrů se s bezvýhradnou přesvědčivostí prokázala 27. února 1968, kdy veřejnost ohromila zpráva, že nejvyšší stranický představitel v armádě, člen předsednictva Národního shromáždění a oddaný novotnovec generálmajor Jan Šejna, zatížený proviněním z nelegálního ziskového obchodování s nedostatkovými zemědělskými produkty, se svým osmnáctiletým synem a dvaadvacetiletou milenkou Evženií Musilovou osobním autem přes Maďarsko a Jugoslávii ujel do Itálie, kde požádal o americký azyl. Svou žádost podpořil svazkem tajných dokumentů, které odevzdal americkým zpravodajcům.

Zpráva vyvolala hněvivé pobouření a mohutnou vlnu kádrových čistek na nejvyšších armádních i politických postech. Byl odvolán ministr vnitra i generální prokurátor a množily se rezoluce požadující odstoupení Antonína Novotného z funkce prezidenta republiky. Předsednictvo dubčkovského ÚV KSČ nakonec vzhledem k neúnosnosti jeho

setrávání ve funkci hlavy státu rozhodlo o jeho odchodu do důchodu ze zdravotních důvodů.

Vyvolala otázka, koho navrhnout k zvolení na jeho místo. Studenti razili heslo „Císař na Hrad!“. V úvahu přicházel i Smrkovský, Husák, Fierlinger a další, ale nakonec volba padla na penzionovaného generála Ludvíka Svobodu. Důvody byly zřejmé: zasloužilý účastník prvního i druhého odboje, v padesátých letech perzekvovaný, v Sovětském svazu oblíbený jako velitel čs. vojska, takže bude vzbuzovat důvěru Kremlu.

30. března 1968 bylo ve Vladislavském sále slavnostně vyhlášeno jeho zvolení prezidentem Československé republiky. Lidé je přijali s nadšením. Razilo se heslo „Se Svobodou za svobodu!“ Také hned po nástupu do úřadu se Ludvík Svoboda položením věnce k hrobu prezidenta Masaryka a přijetím delegace legionářů přihlásil k dříve opomíjeným a hanobeným prvorepublikovým tradicím.

Byla ustavena nová vláda v čele s Oldřichem Černíkem. Docházelo k rezignacím členů starého stranického vedení. Byly odhalovány a pranýřovány zločiny padesátých let. Někteří provinilci, jako náčelník vyšetřovacího odboru SNB Počepický nebo první náměstek předsedy Nejvyššího soudu Břešťovanský, neunesli tíhu svědomí a spáchali sebevraždu. Zastřelil se i hrdina odboje generál Vladimír Janko, údajně z obavy, že bude zatčen za přípravu vojenského puče ve prospěch Antonína Novotného. Akce, do níž byl zavlečen proti své vůli. (Po mnoha letech se vynořilo pamětnické svědectví, že důvodem ke generálově sebevraždě bylo prý ve skutečnosti odhalení nevěry jeho manželky.)

Tisk, rozhlas, televize se staly katalyzátorem demokratizační obrody společnosti. Probíhal dosud největší a nejdalekosáhlejší pokus o vytvoření demokratického socialismu. Nové vedení strany se soustředilo na vypracování Akčního programu strany a přípravu zářijového XIV. sjezdu, který měl demokratickou přestavbu celé společnosti schválit a pojitit. V podkladových materiálech k tomuto sjezdu se zdůrazňovalo: „Východím hlediskem bude stanovisko, že postižení optimálního stavu národního a internacionálního v politice každé komunistické strany je jejím

Inzerce

nezadatelným právem a odpovědností, což přirozeně předpokládá respektování specifických aspektů politiky jednotlivých komunistických stran. Pouze jednoty vycházející z tohoto hlediska, jednota v rozdílnosti, vytváří základní předpoklad rozvíjení socialistické revoluce. Snaha podřízovat všechny komunistické strany a socialistické země jednomu jedinému schematickému modelu, boj proti spe-

cifice jejich politiky rozbíjí komunistické hnutí a bere mu pozitivní perspektivu dalšího vývoje“.

Členové strany se začali v celostátním měřítku i v rámci organizačních složek ministerstva národní obrany a generálního štábu štěpit na většinové stoupence dubčkovského demokratického socialismu, tak zvaného socialismu s lidskou tvář, a menšinové konzervativce, hrozí-

cí se ztráty moci a vlivu i výsadního postavení, jež jim doposud poskytovala stranická legitimace. V Praze skupinka někdejších aparátníků pod vedením soudruha Jodase, sdružující se v karlínské Čechii, obviňovala nové stranické vedení, že vytlačuje pravověrné komunisty, a odvolání Antonína Novotného označovala za puč měšťáckých a maloburžoazních živlů.

Sňatek uzavřený v obřadní síni radnice

30. 4. 2020

Jan Kubeček
Marta Kopecká

Nový Bydžov
Nový Bydžov

Za matriku Ivona Uchytlová

Narozené děti s trvalým bydlištěm v Chlumci n. C.

Nikola Burešová
Laura Koubská

Jáchym Škarda
Matyáš Hron

Sabastien Ovesný

Odešli z našich řad

Jindřich Celler
Ivana Korelová

88 let
57 let

Za evidenci obyvatel Ivana Fölklová

Vzpomínka...

6. června 2020 by oslavila 80. narozeniny
naše skvělá maminka a výborná učitelka,

paní **Milena DRÁBKOVÁ**

Děkujeme za všechno, co pro nás během svého života udělala.
Jsme rádi, že právě ona mohla být naší báječnou maminkou.
Dcery s rodinami

Inzerce

CHLUMECKÉ LISTY • Periodikum – 12x ročně • Číslo 5, vydáno 21. května 2020 • Náklad 960 ks • Vydává Město Chlumeck nad Cidlinou, Klicperovo nám. 64/I, IČO: 00268861 pod registrační značkou MK ČR E 11410 • Místo vydání – Chlumeck nad Cidlinou • Řídí redakční rada pod vedením šéfredaktorky Mgr. Mileny Komárkové • Vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady • Příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se • Příspěvky zasílejte **psané na stroji ob řádek** na adresu: Městský úřad – správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 891 nebo **elektronickou poštou** na adresu: chlisty@seznam.cz • Názory vyjádřené v článkách se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele • Foto na první straně obálky Ant. Fibigr • **Uzávěrka příštího čísla 28. 5. 2020**